

U.2018.769H
TfK2018.150

25-årig tiltalt, der var dømt for at have ladet sig hverve til Islamisk Stat, for forsøg på økonomisk støtte til organisationen og for offentlig billigelse af terrorforbrydelser, blev straffet med fængsel i 6 år, frakendt dansk indfødsret og udvist med indrejseforbud for bestandig.

Menneskerettigheder 1.4 - Strafferet 25.6, 259.1 og 31.9 - Udlændinge 51.2 - 7.2.

- ♦ T, der var 25 år, og som var dansk og tyrkisk statsborger, var fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 3, ved to gange (i 2013 og i 2015), at have

770

ladet sig hverve til terrororganisationen Islamisk Stat i Syrien, i forsøg på overtrædelse af straffelovens § 114 b, nr. 1, om terrorfinansiering ved at have forsøgt at støtte organisationen økonomisk med 20.000 kr., samt i overtrædelse af straffelovens § 136, stk. 2, ved offentligt at have billigt terrorhandlinger i København i 2015. Strafferammen for overtrædelse af § 114 c, stk. 3, var efter de dagældende regler 6 år, og Højesteret fandt, at straffen for denne overtrædelse isoleret set burde fastsættes til 4 år. Højesteret fandt endvidere ikke, at der var tilstrækkeligt grundlag for at forøge den af landsretten fastsatte samlede straf på fængsel i 6 år. (1) Højesteret fandt endvidere efter en samlet afvejning, at T skulle frakendes sit danske statsborgerskab (2) og udvises med indrejseforbud for bestandig. (3) Højesteret lagde herved bl.a. vægt på, at T havde begået meget alvorlige forbrydelser i forbindelse med terrorisme, at udgangspunktet efter forarbejderne til indfødsretslovens § 8 B er, at han skal frakendes dansk indfødsret, ligesom tungtvejende grunde talte for udvisning. T var født i Danmark, havde haft sin opvækst her, var ugift og uden børn, men med familie i Danmark. Han havde været på ferie i Tyrkiet, havde familie der og talte, læste og skrev tyrkisk og havde ikke uvæsentlig tilknytning til Tyrkiet. Højesteret stadfæstede herefter landsrettens dom.

H.D. 14. november 2017 i sag 119/2017 (2. afd.)

Anklagemyndigheden
mod

T (adv. Michael Juul Eriksen, Åbyhøj, besk.).

Retten i Glostrup dom 24. juni 2016, 15-570/2016

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift, der for så vidt angår forhold 1-3 er tiltrådt af justitsministeren, er modtaget den 5. januar 2016. Tillægsanklageskrift er modtaget den 6. april 2016.

T er tiltalt for

1.

Principalt,

overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 3,

ved i tidsrummet mellem den 14. juli 2013 til den 14. oktober 2013 at have ladet sig hverve til at begå handlinger omfattet af straffelovens §§ 114 eller 114 a, idet han i mindst et tilfælde indrejste i Syrien, og der lod sig hverve af terrororganisationen Islamisk Stat (IS).

Subsidiært,

overtrædelse af straffelovens § 114 e,

ved i tidsrummet mellem den 14. juli 2013 til den 14. oktober 2013 at have fremmet virksomheden for en person, en gruppe eller en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af straffelovens §§ 114, 114 a, 114 b, 114 c eller 114 d, idet han i mindst et tilfælde indrejste i Syrien og der tilsluttede sig terrororganisationen Islamisk Stat (IS) og bl.a. deltog i kamp eller kamptræning og i øvrigt fremmede IS' aktiviteter i Syrien.

2.

Principalt,

overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 3,

ved i tiden frem til den 18. marts 2015 at have ladet sig hverve til at begå handlinger omfattet af straffelovens §§ 114 eller 114 a, idet han havde til hensigt at indrejse i Syrien og på ny tilslutte sig terrororganisationen Islamisk Stat (IS).

Subsidiært,

forsøg på overtrædelse af straffelovens § 114 e, jf. § 21,

ved i tiden frem til den 18. marts 2015 at have forsøgt at fremme virksomheden for en person, en gruppe eller en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af straffelovens §§ 114, 114 a, 114 b, 114 c eller 114 d, idet han forsøgte at indrejse i Syrien og tilslutte sig terrororganisationen Islamisk Stat (IS) for bl.a. at deltage i kamp eller kamptræning og i øvrigt fremme IS' aktiviteter i Syrien, hvilket forehavende mislykkedes, idet han blev anholdt af politiet.

3.

forsøg på overtrædelse af straffelovens § 114 b, nr. 1, jf. § 21,

ved i tiden frem til den 18. marts 2015 at have forsøgt at yde økonomisk støtte til en person, gruppe eller sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af § 114 eller 114 a, idet han ved optagelse af kviklån skaffede sig 20.000 kr., som han havde til hensigt at medtage ved indrejse i Syrien og overdrage til terrororganisationen Islamisk Stat (IS), hvilket forehavende mislykkedes, idet han blev anholdt af politiet.

...

771

5.

overtrædelse af straffelovens § 276, tyveri,

ved i juni eller juli måned 2014 at have indfundet sig på adressen - - - i - - - kommune og forlangt at B gav ham 7.000,- kr., hvilke penge B ikke havde, hvorefter tiltalte tog B's HTC telefon og en Acer computer, og forlod stedet.

...

8.

overtrædelse af straffelovens § 136, stk. 2,

ved den 20. februar 2015, kl. 21.57, på Facebook via gruppen »Allah ved bedst« i forbindelse med begravelsen af - - - offentligt, at have billigt en forbrydelse omfattet af straffelovens kapitel 12 eller 13, ved at have redigeret et indlæg med et videoklip, i forbindelse med at sigtede kørte bag ligvognen, lydende således »Åh mennesker. Kig på kisten. I dag I morgen os. Enhver sjæl skal smage døden. Må Allah acceptere[er] vores Bror! Må den påmindelse vække enhver. Og må vi alle vende oprigtigt tilbage til Allah. Wallah den mand har rystet Danmark [masha] Allah. Og bak jeres bror. Må vi [inshallah] få flere brødre som Som ofret sit liv på Allah og hans profet«.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at tiltalte straffes med fængsel i ikke under 6 år.

Anklagemyndigheden har videre i medfør af indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, nedlagt påstand om frakendelse af tiltaltes danske indfødsret og om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 22, nr.

6, jf. § 32, jf. § 49, stk. 1, udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Tiltalte har over for påstanden om frakendelse af dansk indfødsret og udvisning påstået frifindelse.

H har nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale 149.442 kr. i erstatning (forhold 6).

Tiltalte har bestridt erstatningspligten og erstatningskravets størrelse.

Sagens oplysninger

Der er afgivet vidneforklaringer af A, H, I, J, K, L, politikommissær F, politiassistent M, politiassistent G, N, O, C, P, Q, R, lingvistikker S, vidne 21, »analytiker PET«, dr. - - - og U. Der er endvidere afgivet forklaring af tiltalte.

Vidnet B er afgået ved døden, og hendes forklaring til politirapport af 29. januar 2016 er med rettens tilladelse dokumenteret under sagen.

Det fremgår af udtalelse af 10. maj 2016 Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet, Udlændingestyrelsen:

»... Forudsat, at T får frakendt sit danske statsborgerskab, har anklagemyndigheden anmodet Udlændingestyrelsen om at forholde sig til udvisningsspørgsmålet.

Opholdsgrundlag og længde

T er født i Danmark den ... 1992. Pågældende blev ved sin fødsel registreret som tyrkisk statsborger.

Pågældende var, da han er født i Danmark, fritaget fra selvstændig opholdstilladelse i Danmark, indtil han blev 18 år.

Ifølge det Centrale Personregister er T den 16. februar 2000 registreret som dansk statsborger.

Efter udlændingelovens § 18 a, stk. 1, bortfalder en opholdstilladelse, når en udlænding erhverver dansk indfødsret.

Såfremt T måtte blive frakendt sit danske statsborgerskab, har han fra tidspunktet af frakendelsen ingen opholdstilladelse i Danmark og har således ikke lovligt ophold i Danmark i udvisningsbestemmelsernes forstand, jf. herved bestemmelsen i udlændingelovens § 27.

Udvisningshjemmelen

Såfremt T måtte blive frakendt sit danske statsborgerskab efter § 8 b, stk. 1, i lov om dansk indfødsret, hvorefter han ikke længere vil have lovligt ophold i Danmark, er Udlændingestyrelsen af den opfattelse, at længden og karakteren af den pågældendes ophold i Danmark fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, eller § 24, nr. 2.

Efter udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, kan en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år, udvises, hvis udlændingen efter straffelovens kap. 13 idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

Efter udlændingelovens § 24, nr. 2, kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mindre end de sidste 5 år, udvises, hvis udlændingen idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets rapport af 27. januar 2016.

Heraf fremgår blandt andet følgende:

- T er født i Danmark

- T har 4 søskende, der alle er født i Danmark
- T bor hos sine forældre i Danmark
- T har gået i dansk skole til 9. klasse
- T har påbegyndt, men ikke afsluttet, uddannelse til industrioperatør og elektriker
- T har arbejdet i sin families pizzeria beliggende i X-by
- T kan læse og skrive dansk
- T taler, læser og skriver tyrkisk rimelig godt
- T kan forstå kurdisk

772

- T har ikke tyrkisk pas
- T har hverken aftjent værnepligt i Danmark eller Tyrkiet
- T har en onkel og sin mormor i Tyrkiet
- T er forlovet og islamisk gift
- T og hans forlovede holdt fest i Tyrkiet den 2. august 2013
- T har senest i 2013 været på ferie i Tyrkiet.

Når han er på ferie med sin familie i Tyrkiet, bor familien i sit eget hus, som T's far har arvet fra sin far. Huset ligger i den landsby, hvor T's onkel og mormor bor.

- T tager primært til Tyrkiet for at besøge familie og venner
- T lider af søvnbesvær som følge af uro, mærkelige drømme og tanker.

Særligt vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der er risiko for, at T uden for de i § 7, stk. 1 og 2, (asylbegrundede forhold), nævnte tilfælde vil lide overlast i det land, hvor han efter udvisningen kan ventes at tage ophold, skal Udlændingestyrelsen bemærke, at det fremgår af Udenrigsministeriets notat af 8. december 2010, at spørgsmålet om risikoen for dobbeltstraf i Tyrkiet er blevet forelagt Det Tyrkiske Udenrigsministerium samt repræsentanter for andre tilstedeværende vestlige repræsentationer og internationale organisationer i Tyrkiet. Disse har bekræftet, at der i den tyrkiske straffelov findes hjemmel til idømmelse af dobbeltstraf.

Det fremgår således af den tyrkiske straffelovs artikel 10, at en person, der har fungeret som tjenestemand, eller som har været udstationeret i udlandet, og som begår kriminalitet relateret til udøvelsen af disse hverv, kan blive retsforfulgt i Tyrkiet, selvom personen allerede er blevet dømt for samme lovovertrædelse i udlandet.

I den tyrkiske straffelovs artikel 13 listes en række specifikke lovovertrædelser, der alle kan retsforfølges i Tyrkiet, selvom den pågældende lovovertræder allerede er blevet straffet for samme forbrydelse i udlandet. Denne liste indeholder blandt andet tortur, bevidst forurening af miljøet, produktion og distribution af narkotika, produktion af falske penge, prostitution, bestikkelse, forbrydelser vedrørende kapring eller beskadigelse af transportmidler benyttet til havs, til luft og på landjorden.

Det fremgår endvidere af den tyrkiske straffelovs artikel 16, at den straf den pågældende har afsonet i udlandet skal fratrækkes straffen i Tyrkiet, ligesom det fremgår af den tyrkiske straffelovs artikel 19, at den straf den pågældende idømmes i Tyrkiet som hovedregel ikke må overstige den øvre strafframme for samme forbrydelse i det land, hvor forbrydelsen er forgået. Undtagelsen hertil er forbrydelser vedrørende den tyrkiske nations sikkerhed samt forbrydelser begået mod tyrkiske statsborgere samt tyrkiske juridiske personer.

Det følger af den tyrkiske straffelov, at der ikke er hjemmel til benyttelse af dobbeltstraf udenfor ovennævnte tilfælde.

Det fremgår af Udenrigsministeriets notat af 8. december 2010, at ingen af de adspurgte kilder havde kendskab til nylige tilfælde af dobbeltstraf i Tyrkiet.

På baggrund af ovenstående vurderer Udlændingestyrelsen ikke efter sagens foreliggende oplysninger, at der er risiko for, at T vil blive udsat for særligt byrdefulde strafforanstaltninger ved

tilbagevenden til Tyrkiet, eller for at T dér vil blive straffet for den samme lovovertrædelse, som han måtte blive straffet for i Danmark.

Udenrigsministeriets notat af 8. december 2010 vedlægges i kopi.

Udlændingestyrelsen er ikke i besiddelse af nyere oplysninger vedrørende risikoen for dobbeltstraf i Tyrkiet.

Associeringsaftalen

Efter Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 artikel 6, kan en tyrkisk arbejdstager, som har haft lovlig beskæftigelse i en medlemsstat i ét år eller mere, have ret til at få fornyet sin arbejdstilladelse i samme medlemsstat.

Efter afgørelsens artikel 7 kan denne ret efter omstændighederne også udstrækkes til at omfatte familiemedlemmer til den tyrkiske statsborger, som har været tilknyttet arbejdsmarkedet. Efter artikel 7 kan det bl.a. have betydning, hvor længe familiemedlemmet har haft lovligt ophold i værtslandet. For så vidt angår børn kan det desuden have betydning, om barnet har gennemført en erhvervsuddannelse i værtslandet, og om en af forældrene har været lovligt beskæftiget i værtslandet.

Det følger af artikel 14, at en tyrkisk statsborger, der er omfattet af Associeringsaftalen, alene kan udvises af værtsstaten, når det er begrundet i hensyn til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed. Efter EU-domstolens praksis betyder dette, at en tyrkisk statsborger, der er omfattet af Associeringsaftalen, kun vil kunne udvises, hvis den pågældendes tilstedeværelse eller adfærd udgør en virkelig og tilstrækkelig alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn.

Oplysninger i sagen

Det fremgår af oplysningerne fra Københavns Vestegns Politi, at T ikke har gennemført en erhvervsuddannelse i Danmark.

Det fremgår ikke af sagen, hvor længe T har været ansat ved pizzeriaet i X-by. Det fremgår imidlertid af indkomstregistret (elndkomst), at T har haft lønindkomst fra ... Pizzeria, X-by, i følgende perioder: februar 2010-juni 2010, september 2010-oktober 2010, marts 2011 og juni 2011-december 2011.

Det fremgår endvidere, at T har haft lønindkomst fra ... Pizzeria, Y-by i perioden oktober 2013-november 2013.

773

Forældrene til T er begge bosat i Danmark. Det fremgår af Det Centrale Personregister, at T har været registreret på samme adresse som sine forældre i perioden fra sin fødsel og frem til den ... 2013, hvor T fyldte 21 år.

Det fremgår endvidere af Det Centrale personregister, at T's far, V, er tyrkisk statsborger, og at T's mor, Z, nu er dansk statsborger.

Det fremgår af oplysninger fra SKAT, at faren har haft lønindkomst fra diverse vognmænd i årene 2011-2013, at moren har haft indkomst fra selvstændig virksomhed i 2011, og at moren har modtaget arbejdsløshedsdagpenge i årene 2012-2013.

Vurdering efter artikel 6 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80.

Rettighederne i artikel 6, stk. 1, er forskellige og er undergivet betingelser, der varierer i forhold til varigheden af den lovlige beskæftigelse.

For at være omfattet af artikel 6, stk. 1, 1. led, skal den tyrkiske arbejdstager have arbejdet i en uafbrudt periode på ét år hos én og samme arbejdsgiver i den pågældende medlemsstat.

For at være omfattet af artikel 6, stk. 1, 2. led, skal den tyrkiske arbejdstager uafbrudt i mere end tre år lovligt have haft beskæftigelse hos én og samme arbejdsgiver i den pågældende medlemsstat. Den tyrkiske arbejdstager kan herefter modtage tilbud om anden beskæftigelse hos en anden arbejdsgiver efter eget valg i samme erhverv, såfremt dette tilbud er afgivet under normale vilkår og er registreret ved den pågældende medlemsstats arbejdsmarkedsmyndigheder.

Artikel 6, stk. 1, 3. led, giver en tyrkisk arbejdstager, der har haft lovlig beskæftigelse i fire år i den pågældende medlemsstat, fri adgang til enhver form for lønnet arbejde efter eget valg.

Rettighederne i artikel 6, stk. 1 optjenes successivt. Den tyrkiske statsborger kan således ikke være omfattet af artikel 6, stk. 1, 2. led, for pågældende har optjent rettigheder efter artikel 6, stk. 1, 1. led.

Vi vurderer på det foreliggende grundlag, at T ikke har optjent rettigheder efter artikel 6, idet det fremgår af indkomstregisteret, at T ikke har været ansat ved samme arbejdsgiver i mere end et år.

Uanset at T har kunnet anses at være omfattet af artikel 6, stk. 1, 1. led, ved ansættelse hos ... Pizzeria, er kravene i artikel 6 ikke længere opfyldt, idet ansættelsen er ophørt, og idet ansættelsen har haft en varighed på mindre end 3 år.

Vurdering efter artikel 7 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80.

Følgende fremgår af artikel 7:

Når tyrkiske arbejdstagere har tilknytning til det lovlige arbejdsmarked i en medlemsstat, har deres familiemedlemmer, herunder børn under 21 år, såfremt de har fået tilladelse til at flytte til den pågældende medlemsstat,

- efter at have haft lovlig bopæl dér i mindst tre år, og under forbehold af den fortrinsret, som gives arbejdstagere fra Fællesskabets medlemsstater, ret til at modtage enhver form for tilbud om beskæftigelse,

- efter at have haft lovlig bopæl dér i mindst fem år, fri adgang til enhver form for lønnet beskæftigelse.

Tyrkiske arbejdstagers børn, der har gennemført en erhvervsuddannelse i værtslandet, kan uafhængigt af varigheden af deres ophold i medlemsstaten, modtage ethvert tilbud om beskæftigelse i den pågældende medlemsstat, forudsat at en af forældrene har været lovligt beskæftiget i denne stat i mindst 3 år.

Vi har ikke tilstrækkelige oplysninger om T's forældres tilknytning til arbejdsmarkedet i Danmark, indtil T fyldte 21 år.

Vi kan derfor ikke foretage en vurdering af, om T har optjent rettigheder efter artikel 7.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22-24, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 8-9 års varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2, nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet.

Konsekvenser ved en eventuel udvisning

Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 1, at der til en udvisning skal knyttes et indrejseforbud, og at indrejseforbuddet fastsættes således, at det regnes fra den 1. i den førstkommande måned efter udrejsen eller udsendelsen.

Fastsættelsen af indrejseforbuddets længde fremgår af udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 1-5.

Det bemærkes, at efter udlændingelovens § 32, stk. 3 meddeles indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 22, nr. 4-8 eller for udlændinge, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, dog altid for mindst 6 år...

Det fremgår videre af Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriets udtalelse af 30. maj 2016:

»... 1. Ved brev af 13. november 2015 har Anklagemyndigheden anmodet Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet om en udtalelse vedrørende T's statsborgerretlige forhold, herunder hvorvidt han er indehaver af dobbelt statsborgerskab.

2. For så vidt angår T's statsborgerretlige forhold til Danmark, kan Udlændinge-, Integrations og Boligministeriet oplyse, at T i forbindelse med sin mors, Z's,

774

ansøgning om dansk indfødsret erhvervede dansk indfødsret (statsborgerskab) ved lov af 2. juni 1999 med virkning fra den 16. februar 2000, jf. § 6, stk. 2, jf. § 5, i lov om dansk indfødsret, jf. lovbekendtgørelse nr. 28. af 15. januar 1999. Kopi af Z's statsborgerretsbevis vedlægges som bilag 1. T fremgår på dette bevis under sit tidligere navn,

Z har i forbindelse med erhvervelsen af dansk indfødsret dokumenteret, at hun er blevet løst fra sit tyrkiske statsborgerskab. Der blev ikke stillet krav om, at T som betingelse for erhvervelse af dansk indfødsret skulle løses fra et tidligere statsborgerskab. Kopi af Z's tyrkiske løsningsattest vedlægges som bilag 2. T fremgår ikke af sin mors løsningsattest.

3. Med hensyn til T's statsborgerretlige forhold til Tyrkiet skal Udlændinge-, Integrations og Boligministeriet bemærke, at der foreligger en erklæring fra det tyrkiske justitsministerium af 20. april 2016. Erklæringen vedlægges som bilag 3.

Det fremgår af erklæringen fra det tyrkiske justitsministerium, at T er registreret som tyrkisk statsborger i folkeregisterkontoret i ... bydistrikt, ... provins på baggrund af en skrivelse fra det tyrkiske indenrigsministerium af 18. marts 2016.

4. Udlændinge-, Integrations og Boligministeriet kan oplyse, at det fremgår af Det Centrale Personregister (Cpr-registeret), at T er født den ... 1992 i Danmark. Det fremgår endvidere, at hans mor, Z, på T's fødselstidspunkt var tyrkisk statsborger. Endvidere fremgår det, at hans far, V, er tyrkisk statsborger. Ifølge Cpr-registeret blev T's forældre gift den 1. april 1968 i Tyrkiet.

5. For så vidt angår generelle oplysninger om tyrkiskstatsborgerskabslovgivning har Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet via Den Kongelige Danske Ambassade i Ankara indhentet et advokatresponsum fra en lokal advokat i Ankara. Advokatresponsummet vedlægges som bilag 4.

Registreringen i folkeregisterkontoret i ... bydistrikt, ... provins, af, at T er tyrkisk statsborger, stemmer overens med advokatresponsummet og de for ministeriet foreliggende oplysninger om tyrkisk statsborgerskabslovgivning, hvorefter et barn født i Tyrkiet eller i udlandet erhverver tyrkisk statsborgerskab ved fødslen, hvis far eller mor er tyrkisk statsborger, jf. Artikel 1 i Turkish Citizenship Law No. 403 af 11. februar 1964 som ændret ved Law 2382 af 13. februar 1981, som var gældende på tidspunktet for T's fødsel.

T fremgår som tidligere nævnt ikke af kopi af Z's tyrkiske løsningsattest. Ifølge advokatresponsummet er det sandsynligt, at T's far ikke gav det fornødne samtykke til, at T - som på tidspunktet for moderens løsning fra tyrkisk statsborgerskab var mindreårig - kunne løses fra sit tyrkiske statsborgerskab, jf. Artikel 32 (2) i Turkish Citizenship Law No. 403 af 11. februar 1964.

Det er derfor Udlændinge-, Integrations og Boligministeriets vurdering, at T ikke blev løst fra sit tyrkiske statsborgerskab i forbindelse med sin erhvervelse af dansk indfødsret den 16. februar 2000.

6. For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt T på et senere tidspunkt kan være blevet løst fra eller har frasagt sit tyrkiske statsborgerskab, skal ministeriet bemærke, at erklæringen fra det tyrkiske justitsministerium bygger på en erklæring fra landets indenrigsministerium dateret den 18. marts 2016. Det må således ikke kunne antages, at T er blevet løst fra sit tyrkiske statsborgerskab inden dette tidspunkt.

Efter de for Udlændinge-, Integrations og Boligministeriet foreliggende oplysninger kan en myndig tyrkisk statsborger give

afkald på sit tyrkiske statsborgerskab, i flere tilfælde. Såfremt en person er blevet løst fra sit tyrkiske statsborgerskab sker dette ved tilladelse fra den tyrkiske indenrigsminister. Der henvises til Part Two i Turkish Citizen-ship Law No. 403 af 11. februar 1964 med senere ændringer og Part Three i Turkish Citizenship Law No. 27256 af 12. juni 2009. Såfremt T skulle være løst fra sit tyrkiske statsborgerskab, ville han have modtaget en afgørelse herom fra de tyrkiske myndigheder. Se også vedlagt advokatresponsum side 7.

Anklagemyndigheden har i tilknytning hertil over for Udlændinge-, Integrations og Boligministeriet oplyst, at T ikke under straffesagen har fremlagt dokumentation for, at han er blevet løst fra sit tyrkiske statsborgerskab.

7. På baggrund af ovenstående er det Udlændinge-, Integrations og Boligministeriets klare vurdering, at T erhvervede tyrkisk statsborgerskab ved fødslen, og at han fortsat er tyrkisk statsborger.

T har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han er født i Danmark. Han har fire søskende, der også er født i Danmark. Tiltalte har indtil sin anholdelse i sagen boet hos sine forældre i Han har gået i dansk skole indtil 9. klasse. Han har påbegyndt erhversuddannelser, som han ikke har afsluttet. Han har arbejdet i familiens pizzeria i X-by. Han læser og skriver dansk. Han kan tale, læse og forstå tyrkisk rimeligt godt, og han kan forstå kurdisk, men han kan ikke læse og skrive kurdisk. Han har en mormor og en onkel i Tyrkiet. Det er rigtigt, at tiltaltes familie har et hus i Tyrkiet i samme landsby, som tiltaltes onkel og mormor bor i. Familien bruger huset, når familien er på ferie i Tyrkiet. Tiltalte har været på ferie i Tyrkiet. Tiltalte har været på ferie i Tyrkiet 8-10 gange. Tiltalte har 2 onkler og en mormor i Tyrkiet. Tiltalte har ikke tænkt sig at genoptage kontakten med onklerne. Tiltalte har ikke venner i Tyrkiet.

Adspurgt af forsvareren har tiltalte forklaret, at han vil tage HF enkeltfag inden for markedsføring og

775

økonomi. Når han har fået sin uddannelse i markedsføring og økonomi, vil han være selvstændig.

Adspurgt af retsformanden har tiltalte forklaret, at han ikke længere er forlovet eller islamisk gift. Tiltaltes farfar og farmor og derefter tiltaltes far kom til Danmark som gæstearbejdere i slutningen af 1960'erne og begyndelsen af 1970'erne. Stort set hele hans familie kom til Danmark og er her stadig. Han har sin moster, onkel, faster, niecer, nevøer, fætre og kusiner i Danmark. Han har kun to onkler og sin mormor i Tyrkiet.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 18. marts 2015, herunder i isolation fra den 19. marts 2015 til den 13. maj 2015.

Rettens begrundelse og afgørelse

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

»Alle nævninger og dommere udtaler følgende:

Retsgrundlaget vedrørende forhold 1-3

Den principale tiltale i forhold 1 og 2 vedrører overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 3, der kriminaliserer den, der lader sig hverde til terrorhandling. Efter forarbejderne til straffelovens § 114 c, stk. 3, jf. lovforslag nr. 217 af 31. marts 2006, sigtes der ved hvervning til handlinger, hvorved en anden person engageres, rekrutteres eller hyres til et bestemt formål. Udtrykket »handling« i § 114 c, stk. 3, anvendes i ubestemt betydning og kan derfor omfatte en eller flere handlinger, og der stilles ikke krav om, at handlingen nærmere kan konkretiseres, så længe den, der lader sig hverde, har forsæt til at lade sig hverde og til at begå handlinger, der er omfattet af straffelovens § 114 eller 114 a.

Forbrydelsen fuldbyrdes, når en person har accepteret at ville begå sådanne ukonkretiserede handlinger og forudsætter dermed ikke, at den pågældende rent faktisk har begået sådanne handlinger, ligesom det er uden betydning for strafansvaret, om der begås en sådan handling.

Bestemmelsen i straffelovens § 114 c, stk. 3, henviser til handlinger omfattet af straffelovens § 114 eller § 114 a. Det fremgår af forarbejderne til straffelovens § 114, jf. lovforslag nr. 35 af 13. december 2001, at straffelovens § 114 blandt andet kriminaliserer deltagelse i en terrorgruppes aktiviteter, i det omfang denne deltagelse bidrager til gruppens kriminelle aktiviteter. Som eksempler på deltagelse nævnes tilvejebringelse af informationer eller materielle midler til gruppen. Bestemmelsen omfatter alene forsættlig medvirken til bestemte terrorhandlinger, hvorimod den forsættlige medvirken til ikke konkretiserede handlinger forudsætter, at forholdet kan henføres under straffelovens § 114 b-e.

Bestemmelsen i straffelovens § 114 e bygger på den tidligere bestemmelse i straffelovens § 114 b. Bestemmelsen er en opsamlingsbestemmelse, jf. ordene »i øvrigt«, og er subsidiær i forhold til bestemmelserne i straffelovens § 114 til 114 d.

Det følger af forarbejderne til straffelovens § 114 b, jf. lovforslag nr. 217 af 31. marts 2006 og nr. 35 af 13. december 2001, at bestemmelsen ikke kræver forsæt til at medvirke til en konkretiseret terrorhandling og omfatter alle typer af terrorhandlinger, ligesom både en terrorgruppes lovlige og ulovlige aktiviteter er omfattet. Der kræves dog forsæt til, at gruppen har terrorvirksomhed som - en del af - sine aktiviteter. Der stilles endvidere ikke krav om, at pengene stilles direkte til rådighed eller overdrages men alene, at det i sidste ende er gruppen, der skal drage fordel af pengene.

Om Den Islamiske Stat

Det er en betingelse for at kunne dømme i forhold 1-3, at Den Islamiske Stat (IS) er en terrororganisation i straffelovens forstand.

Om IS fremgår det af den sagkyndige udtalelse af 5. februar 2016 afgivet af dr. ... og erklæringer af 6. august 2015 og 10. december 2015 fra PET, Center for Terroranalyse, at IS er en terroristisk organisation, der siden juni 2014 har optrådt under dette navn. Det fremgår endvidere, at Islamisk Stat forud herfor gik under betegnelsen Den Islamiske Stat i Irak og Syrien (ISIS) eller Den Islamiske Stat i Irak og Levanten (ISIL), der blev udråbt i april 2013. Fra oktober 2006 til april 2013 gik organisationen under betegnelsen Den Islamiske Stat i Irak (ISI).

Det fremgår endvidere af erklæringerne, at IS tager sit ideologiske udgangspunkt i det tidligere al-Qaida i Irak, der i 2006 skiftede navn til Den Islamiske Stat i Irak (ISI). Al-Qaida brød i april 2013 med ISI, da ISI blev til ISIS/ISIL.

ISI blev den 5. marts 2009 tilføjet blandt andet FN's sanktionsliste »Consolidated United Nations Security Council Sanctions List«, og den 30. maj 2013 blev ISIS/ISIL tilføjet sanktionslisten, ligesom IS er opført på listen.

Det fremgår videre, at ISIS/ISIL fra forsommeren 2013 overtog baser fra al Nusra-fronten i de østlige og nordlige dele af Syrien, og at mange udenlandske krigere i denne periode tilsluttede sig ISIS/ISIL, og at ISIS/ISIL fra sommeren 2013 og IS i foråret 2015 var aktivt til stede i det østlige, nordlige og nordvestlige Syrien og der var involveret i væbnet kamp og terroranslag og attentater andre steder.

På denne baggrund og henset til omfanget og karakteren af de handlinger, som det efter de nævnte erklæringer kan lægges til grund, at IS har begået i de i forhold 1 og 2 anførte tidsrum i blandt andet Syrien, finder retten det bevist, at IS og dennes forgængerorganisationer er terrororganisationer, samt at handlingerne kan henføres under straffelovens § 114 eller § 114 a, og at organisationerne var aktive i Syrien i 2013 og i 2015.

776

Forhold 1

Retten lægger indledningsvis efter tiltaltes forklaring til grund, at tiltalte i 2013 indrejste to gange i Syrien.

Om den første rejse til Syrien i 2013:

Det lægges efter tiltaltes forklaring til grund, at han den 14. juli 2013 fløj til Istanbul i Tyrkiet og derfra videre til Kilis, hvorfra han tog en taxa til den syriske grænse. Ved grænsen mødte tiltalte sin kontaktperson, der smuglede ham og andre over grænsen til Syrien. Tiltalte havde modtaget informationerne om sin kontaktperson fra ..., hvis rigtige navn er ..., og som var leder af »Kaldet til Islam«.

Det fremgår videre af tiltaltes forklaring, at han og de andre blev afhentet i bil af personer fra IS efter, at de var smuglet ind i Syrien, hvorefter de blev indlogeret på en stor ejendom, hvor der også var andre, og at han afleverede sit pas. Tiltalte har forklaret, at en person kaldet ... stod for ejendommen og styrede grænseområdet for IS. ... er ifølge anklagemyndigheden identisk med ..., der er kendt som facilitator for udenlandske tilrejsende til Syrien, der ville tilslutte sig IS. Det fremgår af tiltaltes forklaring, at han efter et par dage begyndte at udføre arbejde.

Tiltalte har forklaret, at han ikke var så længe på ejendommen, og at han valgte at forlade stedet, fordi han følte sig usikker over at skulle leve i et andet land. Tiltalte har videre forklaret, at han ikke havde problemer med at få lov at rejse derfra, og at der blev arrangeret transport for ham til grænsen, men at han ikke fik sit pas med. Der er ikke oplysninger, der imødegår tiltaltes forklaring om, at han forlod stedet som anført. Det fremgår videre af tiltaltes forklaring, at han derefter tog til Adana i Tyrkiet, hvor han mødte sin onkel og en mere. Dette er bekræftet af O, der er tiltaltes bror, og som efter sin egen forklaring var med til at hente tiltalte.

Oplysningen om, at tiltalte efterlod sit pas hos IS, da han forlod Syrien, støttes af, at tiltalte den 22. august 2013, efter han var vendt tilbage til Danmark, meldte sit pas bortkommet og søgte om et nyt pas.

Tiltaltes forklaring om rejsen til Syrien i juli 2013 støttes af oplysningen om, at tiltalte indrejste i Tyrkiet via Istanbul den 14. juli 2013. Dette støttes endvidere af, at hans søster, N, den 17. juli 2013 kontaktede Københavns Vestegns Politi og ifølge anmeldelsesrapporten anmeldte tiltalte som bortgået, muligvis rejst til Syrien.

Sammenfattende lægges det om det første ophold i Syrien i sommeren 2013 til grund, at tiltalte i midten af juli 2013 indrejste i Syrien til et område kontrolleret af IS, og at han tog ophold på en ejendom, som retten lægger til grund var en modtagelsesfacilitet for IS, der blev ledet af ... Det lægges videre til grund, at tiltalte tilsluttede sig og virkede for IS, og at dette var formålet med rejsen, samt at han omkring 10 dage senere rejste tilbage til Tyrkiet. Karakteren af tiltaltes virke for IS behandles nedenfor.

Om den anden rejse til Syrien i 2013:

Tiltalte har forklaret, at han den 30. august 2013 på ny fløj til Istanbul i Tyrkiet og derfra videre til Kilis. Via samme kontaktperson og rute kom tiltalte tilbage til samme modtagelsesfacilitet for IS, hvor han havde været i juli 2013. Tiltalte havde forinden været i telefonisk kontakt med Abu Mohammad Al-Shimali.

Om baggrunden for tiltaltes anden rejse i 2013 har tiltalte forklaret, at de bekymringer og den usikkerhed, der var grunden til, at han forlod IS i juli 2013, forsvandt efter, at han var kommet hjem. Tiltalte har videre forklaret, at det var hans mål at arbejde for IS, at han havde tanker om at flytte fra Danmark til Syrien, og at han følte sig bedre tilpas i Syrien, selv om der var krig, samt at det var hans forhold til IS, der fik ham til at føle sig bedre tilpas i Syrien.

Tiltalte har forklaret, at en person fra IS ved ankomsten anden gang udfyldte en blanket med oplysninger om tiltalte. Tiltalte har fået forevist en blanket, der angiver at stamme fra Den Islamiske Stat i Irak og Levanten, som var det navn, der blev anvendt af IS i en del af 2013, og tiltalte har i det væsentlige bekræftet at have afgivet de oplysninger, der fremgår af blanketten. De amerikanske myndigheder har redegjort for, hvordan de er kommet i besiddelse af denne og andre tilsvarende blanketter.

Det fremgår af blankettens punkt 14, at indrejsedatoen var den 2. september 2013. Tiltalte har forklaret, at han ikke husker, hvornår han ankom til IS' område anden gang i 2013, men at han stoler på oplysningen i blanketten.

Tiltalte har forklaret, at han efter afslutningen af godkendelsesprocessen begyndte at virke for IS, og at han fik 300-400 dollars om måneden i løn af IS.

Om afslutningen på sit andet ophold i 2013 har tiltalte forklaret, at han ville tale med sine forældre om at få dem med til Syrien. Han talte med en IS-leder, og for at få tilladelse til at rejse ud af Syrien fortalte han i strid med sandheden, at hans far var syg. Tiltalte har videre forklaret, at han fik lov til at rejse.

Det fremgår ikke af tiltaltes forklaring, hvor længe han var hos IS under sit andet ophold. O har til politirapport, som han har vedstået i retten, forklaret, at han og deres far rejste til Tyrkiet omkring den 20. september 2013, fordi de havde oplysninger om, at tiltalte var taget til Syrien igen. Han og faren tog til grænsen mellem Tyrkiet og Syrien, da de søgte oplysninger om tiltalte. Han var selv nødt til at rejse tilbage til Danmark sidst i september, hvor de endnu ikke havde fået kontakt til tiltalte, men han hørte senere, at tiltalte var kommet ud af Syrien i følgeskab med en dreng. Det fremgår af tiltaltes forklaring, at han mødte sin far og

777

onkel, da han var kommet over grænsen til Tyrkiet, at de tog til familien i ..., og at han heller ikke denne gang fik sit pas med fra IS. Det fremgår, at tiltalte den 9. oktober 2013 fik udstedt et provisorisk pas på ambassaden i Ankara.

Sammenfattende lægges det om det andet ophold i Syrien i 2013 til grund, at tiltalte den 2. september 2013 på ny indrejste i Syrien til et område kontrolleret af IS, at tiltalte tog ophold på samme modtagelsesfacilitet som i juli måned, at han fortsat anså sig som en del af IS, som han igen virkede for, og at dette var formålet med rejsen, samt at han blev aflønnet af IS. Det lægges videre til grund, at tiltalte omkring 1 måned senere rejste til Tyrkiet. Retten lægger endvidere til grund, at den fremlagte blanket stammer fra IS og vedrører tiltalte. Karakteren af tiltaltes virke for IS behandles nedenfor.

I anklageskriftet fremgår det af forhold 1, at tiltalte i mindst et tilfælde indrejste i Syrien. Ordet »mindst« må opfattes som et forbehold for, at der var mere end en indrejse i gerningsperioden. Det er lagt til grund, at tiltalte i to tilfælde inden for den anførte gerningsperiode indrejste i Syrien og tilsluttede sig IS. Herefter, og da tiltalte selv har forklaret om de to indrejser, samt at antallet af indrejser ikke er det centrale i gerningsbeskrivelsen, er begge de fastslåede indrejser i Syrien omfattet af tiltalen.

Om karakteren af tiltaltes virke for IS under det første ophold i juli 2013 har tiltalte forklaret, at han og de andre på modtagelsesstedet efter et par dage fortalte om blandt andet deres uddannelser. Tiltalte fortalte, at han havde erfaring med at lave mad, og at han serverede mad for de andre. Tiltalte har videre forklaret, at en, der var læge, blev sat til at stå for de sårede for at vise, hvad han kunne.

O har forklaret, at tiltalte sagde, han havde været i træningslejr, da O og onklen hentede tiltalte i Adana i juli 2013. O har ifølge politirapport af 3. juni 2015 forklaret, at tiltalte havde et stort

fuldskæg og var iklædt militære camouflagebukser ligesom i 2012. Han har ifølge politirapporten videre forklaret, at tiltalte viste ham et par billeder fra tiltaltes iPhone, hvor tiltalte lignede en jihadist, samt at han havde set et billede, der skulle være taget under tiltaltes ophold i Syrien, hvor tiltalte var iført militærtøj, havde fuldskæg og stod med et gevær i hånden og havde håndgranater hængende på sin jakke. O har under hovedforhandlingen forklaret, at han ikke husker så meget om det, men at han dengang sagde det, han huskede.

R, der dengang var venner med tiltalte, har forklaret til politiet og i retten bekræftet, at tiltalte fortalte, at han under sit ophold i Syrien havde hørt lyde som fra bomber eller granater, men at tiltalte ikke havde sagt noget om, at han havde været i kamphandlinger.

Om karakteren af tiltaltes virke for IS under det andet ophold i september 2013 har tiltalte forklaret, at han arbejdede i et bageri og med udbringning af mad til befolkningen, at han deltog i undervisning i arabisk og om koranen, samt at han lavede mad til dem, han boede sammen med, der også arbejdede for IS, herunder andre fra IS, der var bevæbnede. Tiltalte har videre forklaret, at han ikke blev trænet i våbenbrug, da han ikke var eller skulle i kamp, og at han ikke var interesseret i væbnet kamp. Tiltalte har forklaret, at han ved, at IS slår folk ihjel, men at det er han uenig i.

Det fremgår af blanketten fra IS, at tiltalte i september 2013 blev registreret som kæmper. Under speciale er der ligeledes markeret ud for kæmper. Tiltalte har herom forklaret, at han ikke skulle være kæmper, men servere mad, og at der blev anført kæmper, fordi der ikke var svarmuligheder, der passede med det, han skulle lave. Det fremgår videre af blanketten, at tiltaltes efternavn var anført som »...«.

Det fremgår, at der hos tiltalte blev fundet billeder af ham selv, hvor han foran et IS-flag poserer med AK47-geværer og med teksten »Abu Aya AlKundi« og »Ingen ære uden Jihad«. Tiltalte har herom forklaret, at billedet blev taget hos IS i Syrien, og at det bare var for at prale.

Det fremgår af dr. ...'s forklaring i retten, at IS-krigere anvender krigernavne blandt andet for at sløre deres identitet. Krigernavnene begynder med »Abu«, der betyder »far til«, og fortsætter med jihadistiske kampnavne, der angiver herkomst eller det område, hvor vedkommende er aktiv. Det fremgår videre af hans forklaring, at det er normalt, at de frivillige modtager en 4 ugers grunduddannelse, der både indeholder militær træning og ideologisk skoling, og at det ikke er muligt kun at få ideologisk uddannelse.

Det fremgår af politikommissær F's forklaring i retten sammenholdt med politirapporten, der af tekniske årsager er dateret den 12. marts 2015, at tiltalte i forbindelse med partshøringen den 16. marts 2015 om blandt andet pasinddragelse udtalte, at tiltalte tidligere havde været i Syrien, hvor han havde kæmpet for IS.

Tiltaltes søster, N, har ifølge afhøringsrapport af 18. marts 2015 forklaret til politiet, at hun modtog et opkald fra tiltalte, der lød meget bange, og at hun hørte skud i baggrunden. N har ifølge samme afhøringsrapport forklaret, at tiltalte viste hende billeder af uniformer og våben, da han var kommet hjem, og at de våben, hun så billeder af, var maskingeværer. N har i retten afvist at have forklaret sådan til politiet. Rapporten er underskrevet af N, der i retten fremstod modvillig og utroværdig blandt andet om dette spørgsmål, og det lægges til grund, at hun har forklaret som anført til politiet.

Q, som tiltalte har haft cellefællesskab med under varetægtsfængslingen, har forklaret under en indenretlig

778

afhøring og under hovedforhandlingen blandt andet, at tiltalte fortalte, at han havde været i Syrien. Q har videre forklaret, at tiltalte

sagde, at han havde deltaget i IS og terror, at han var blevet trænet, og at han derefter tog i krig. Det fremgår videre, at tiltalte skulle have fortalt Q, at jihad var godt, og at han havde været med til at bekriige de vantro, samt at tiltalte oplyste navne på dem, han havde kæmpet sammen med.

Efter tiltaltes og Q's forklaringer i retten og N's forklaring til politiet lægges det til grund, at tiltalte fortalte begge, at han i Syrien havde set en tysker blive dræbt for øjnene af [sig]. Tiltalte har herom forklaret, at han sagde det, men at det ikke passede. Han sagde det til sin søster for, at hun kunne se, at han var taget af sted, og da han var ung og naiv, og han sagde det til Q som en dækhistorie.

5 nævninger og 3 dommere udtaler herefter:

Der er ikke oplysninger eller vidneudsagn i sagen, der bekræfter eller understøtter tiltaltes forklaring om arbejdet på bageri, med madlavning og madudbringning, og tiltaltes forklaring herom er først fremkommet under hovedforhandlingen og efter afslutningen af den øvrige bevisførelse. Tiltaltes forklaring om opholdet var i øvrigt usammenhængende og på en række punkter uklar og ulogisk. Tiltaltes forklaring om, at han alene arbejdede på bageri, med madlavning og madudbringning samt deltog i koranundervisning, må derfor afvises.

Disse nævninger og 3 dommere finder det bevist, at tiltalte rejste til Syrien i 2013 og tilsluttede sig IS som kæmper, og at han i hvert fald deltog i relevant træning i brug af våben og kamp. Herefter, og da det efter bevisførelsen må lægges til grund, at tiltaltes hensigt med at rejse til Syrien og tilslutte sig IS var aktivt at deltage i organisationens væbnede kamp og aktiviteter i øvrigt, finder disse nævninger og 3 dommere det bevist, at tiltalte herved har ladet sig hverve til at begå handlinger omfattet af straffelovens § 114 eller § 114 a, og tiltalte er derfor skyldig i overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 3, i overensstemmelse med den principale tiltale i forhold 1.

Dette bevisresultat støttes endvidere af tiltaltes chat fra marts 2015 med Æ, hvor tiltaltes tidligere ophold hos IS omtales. Der nævnes intet i chatten om, at tiltalte dengang alene skulle have beskæftiget sig med mad, selv om det nævnes, at tiltalte skal tilbage til IS. Chatten kan alene forstås sådan, at tiltalte i 2013 var hos og tilsluttede sig IS som kæmper. Chatten behandles nærmere nedenfor under forhold 2 og 3.

1 nævning tilslutter sig, at det er bevist, at tiltalte har ladet sig hverve til at begå handlinger omfattet af straffelovens § 114 eller § 114 a, og at tiltalte derfor er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 3, i overensstemmelse med den principale tiltale i forhold 1, men finder i modsætning til flertallet, at det ikke er bevist, at tiltalte modtog træning i brug af våben og kamp.

Forhold 2

Alle nævninger og dommere udtaler følgende:

Tiltalte har forklaret, at han i 2015 begyndte at skrive med Æ på Facebook. Tiltalte gik ud fra, at Æ var i Syrien, og de skrev sammen fra den 6. marts til den 16. marts 2015 på Skype. På et tidspunkt fandt tiltalte ud af, at Æ var IS-kriger.

Om Æ fremgår det, at han er registreret forsvundet den 2. september 2013. Det fremgår videre, at Æ ved Københavns Byrets kendelse af 18. december 2014 er fængslet in absentia for overtrædelse af straffelovens § 136 og ved Københavns Byrets kendelse af 23. oktober 2015 tillige for overtrædelse af straffelovens § 114 e, til dels jf. § 21. Det er PET's vurdering, at Æ i juli 2014 var i Raqqa i Syrien, hvor byen var domineret af IS. Retten lægger herefter til grund, at Æ i marts 2015 var IS-kriger i Syrien, og at tiltalte var klar over dette, herunder da tiltalte i sin telefon havde fotos fra Facebook af Æ med to afhuggede hoveder.

Skypechatten indledes ved, at tiltalte den 6. marts 2015 fra Skypeprofilen ... to gange skrev til Æ om at ville tilføje ham på Skype.

Tiltalte har om chatten forklaret, at Æ prøvede at få tiltalte til Syrien, at tiltalte adlød, og at han forsøgte at få et nyt pas, så han kunne rejse. Det fremgår videre af tiltaltes forklaring, at han den 10. marts 2015 bestilte en enkeltbillet fra København til Istanbul i Tyrkiet med afrejse den 18. marts 2015, hvilket er bekræftet af bookingoplysninger. Tiltalte har videre forklaret, at det mislykkedes at komme til Syrien, da han blev anholdt og fængslet.

Retten lægger om Skypechatten til grund, at tiltalte og Æ skrev om, at tiltalte skulle rejse til Syrien og slutte sig til IS, hvor Æ var kriger. Det fremgår af Skypechatten, at tiltalte og Æ skrev om, at tiltalte ville få »dazikyia«, hvormed retten lægger til grund menes »tazkiyah«, der er en anbefaling, IS anvender. Det kan videre og sammenholdt med sagens øvrige oplysninger og vidneudsagn udledes af Skypechatten, at tiltalte tidligere havde været hos IS under navnet »...«, at tiltalte dengang tog tidligt hjem, og at han forinden havde sagt, at han skulle til Tyrkiet hos familie og havde lovet at vende tilbage, hvilket han ikke gjorde. Det fremgår videre, at tiltaltes pas fortsat var »dernede«, hvilket henviste til de pas, tiltalte havde efterladt hos IS i 2013. Det kan endvidere udledes, at tiltalte var særdeles bekymret for, om brødrene hos IS opfattede ham som en usikker bror, fordi han havde forladt dem efter kort tid. Det blev aftalt, at Æ skulle tale med nogle af lederne om tiltalte, og Æ svarede senere, at han havde »snakket med broren og alt er ok«. Æ sendte herefter kontaktoplysninger til en bror, tiltalte skulle ringe til, når han var i Istanbul.

779

Tiltalte spurgte Æ, om han ville møde ham ved grænsen. Det fremgår af den andensidste besked den 16. marts 2015, at tiltalte var »blevet låst fast i et år«, hvormed retten lægger til grund menes politiets administrative inddragelse af tiltaltes pas og meddelelse af udrejseforbud.

Det forhold, at tiltalte havde forberedt og havde til hensigt at rejse til Syrien den 18. marts 2015 støttes endvidere af tiltaltes søgninger på internettet vedrørende militærsko og optagelse af lån på 2.000 kr. og 20.000 kr. sammenholdt med Skypechatten med Æ om penge, som tiltalte skulle have med til Syrien.

Retten lægger endvidere efter politikommissær F's forklaring til grund, at tiltalte den 16. marts 2015 i forbindelse med pasinddragelsen udtalte, at »han ville til Syrien for at kæmpe for Islamisk Stat og den gode sag« samt, at »Han ville kæmpe mod alle dem, der bekæmper Islam og indføre hvad Islamisk Stat står for.«

Det fremgår, at der hos tiltalte er fundet forskellige billeder og videofiler med militant og ekstremistisk indhold med relation til IS. Tiltalte har endvidere under hovedforhandlingen erklæret sig som IS støtte, ligesom han under varetægtsfængslingen, herunder efter hovedforhandlingens påbegyndelse, har lavet tegninger og skrevet breve med støtte til IS og jihad.

På denne baggrund og efter det, retten har fastslået om forhold 1, lægges det til grund, at tiltalte i marts 2015 havde til hensigt at rejse til Syrien med henblik på igen aktivt at tilslutte sig IS som kæmper for at deltage i organisationens væbnede kamp og aktiviteter i øvrigt. Herefter finder retten det bevist, at tiltalte har ladet sig hverve til at begå handlinger omfattet af straffelovens § 114 eller § 114 a, og tiltalte er derfor skyldig i overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 3, i overensstemmelse med den principale tiltale i forhold 2.

Forhold 3

Alle nævninger og dommere udtaler følgende:

Det fremgår af den førnævnte Skypechat mellem tiltalte og Æ, at tiltalte den 12. marts 2015 skrev: »jeg ku ikke tage mere end 20 med mig. Må Allah give baraket i det«, og at Æ svarede, at det var mere end rigeligt. Senere samme dag spurgte tiltalte Æ, om tiltalte skulle veksle alle pengene til euro i Danmark. Æ svarede samme dag: »ja eller i tyrk kan du gøre det«, hvilket må forstås således, at pengene skulle veksles.

Tiltalte har herom forklaret, at der menes 20.000 kr., der skulle bruges til ekstra goder, som han selv skulle betale for. Tiltalte har som nævnt ovenfor videre forklaret, at han fik 300-400 dollars i løn om måneden fra IS, men at han ikke havde så meget behov for pengene, da IS betalte stort set alt.

Det fremgår af dr. ...'s forklaring i retten, at alle udlændinge har penge med til rejsen og for at støtte IS. Det er forskelligt, om IS opkræver pengene, eller om de tilrejsende får lov at beholde pengene for at kunne købe våben eller luksusvarer som cola og slik.

5 nævninger og 3 dommere udtaler på denne baggrund, at Skypechatten om dette spørgsmål må forstås således, at der har været andre drøftelser mellem tiltalte og Æ om penge. Henset til tiltaltes ordvalg om beløbet, at beløbet søges godkendt hos Æ, der gav instrukser om veksling af pengene, samt til beløbets størrelse, der blev godkendt af Æ, finder 5 nævninger og 3 dommere det bevist, at beløbet skulle overdrages til IS. Det er endvidere tillagt betydning, at tiltalte ved anholdelsen var i besiddelse af mere end 20.000 kr. Det forhold, at de 20.000 kr. skulle tilfalde IS, støttes endvidere af dr. ...'s udtalelse i retten om, at tilrejsende udlændinge har penge med for at støtte IS. 5 nævninger og 3 dommere finder det herefter bevist, at tiltalte er skyldig i forsøg på overtrædelse af straffelovens § 114 b, nr. 1.

I nævning udtaler, at der ikke er ført bevis for, at de 20.000 kr. skulle overdrages til IS. Denne nævning har lagt vægt på, at der efter bevisførelsen ikke er grundlag for at tilsidesætte tiltaltes forklaring om, at beløbet var til ekstra goder i Syrien, som tiltalte selv skulle betale for, og denne nævning stemmer for at frifinde tiltalte i forhold 3.

Efter stemmeafgivningen er tiltalte skyldig i forhold 3.

Forhold 4

Alle nævninger og dommere udtaler:

Vidnet A og tiltalte har samstemmende forklaret, at tiltalte gennem en længere periode leverede mad, drikkevarer og cigaretter til A. A har forklaret, at han derved kom til at skyldte tiltalte 19.000 kr., der blev nedbragt til 9.000 kr., og at han skulle afdrage restgælden med 1.000 kr. om måneden. Tiltalte har forklaret, at gælden var højere, uden at han har specificeret det nærmere.

A har i retten forklaret, at tiltalte på et tidspunkt kom og hentede hans MasterCard og koden til kortet, som han var nødt til at udlevere, da tiltalte var sur. Foreholdt sin forklaring til politirapport af 29. januar 2016 har han vedstået, at han til politiet forklarede, at han var bange for tiltalte, der sagde, at vidnet ellers ville få sablen at se. A har videre i retten forklaret, at tiltalte truede med at skære i ham, hvis ikke han gav tiltalte kortet og koden, at tiltalte nævnte sablen, og at episoden fandt sted i B's lejlighed i ... i ... i forbindelse med, at tiltalte stjal B's telefon og computer.

Tiltalte har forklaret, at A gav ham sit MasterCard og oplyste koden for, at tiltalte selv kunne hæve kontanter til afdrag på A's gæld. Tiltalte har videre forklaret, at han ikke truede A, og at det var A's eget forslag, at tiltalte fik A's MasterCard for at hæve afdragene. Tiltalte har bekræftet, at det er ham, der har foretaget nævningerne beskrevet i forhold 4.

780

A og tiltalte har videre forklaret, at A efter februar 2014 fortsatte med at kontakte tiltalte, hvilket er bekræftet af teleoplysningerne i sagen.

Retten finder, at A's forklaring i retten om episoden, herunder om gerningstidspunktet, gerningsstedet og de nærmere omstændigheder for episoden, var usikker. Henset hertil, og til at A fortsatte med at kontakte tiltalte efter den angivne episode, finder alle nævninger og dommere, at der ikke er ført fuldt tilstrækkeligt bevis for, at tiltalte er skyldig som beskrevet i forhold 4, og tiltalte frifindes derfor i dette forhold.

Forhold 5

Alle nævninger og dommere udtaler:

A har forklaret, at tiltalte på et tidspunkt opsogte ham hos hans ekskone, B, for at få penge. A har videre forklaret, at tiltalte blev sur på B og tog hendes telefon og computer med, da han gik.

B, der er afgået ved døden, har ifølge politirapport af 29. januar 2016, der er tilladt dokumenteret under sagen, forklaret, at en mand, der hed ..., som A skyldte penge, og som retten lægger til grund var tiltalte, kom hjem til hende og A på hendes bopæl i Det fremgår videre af rapporten, at B har forklaret, at manden afkrævede hende 7.000 kr., og at han tog hendes Acer bærbare computer og HTC Sensation mobiltelefon med, da han gik.

Det fremgår videre, at den omhandlede mobiltelefon blev fundet under en ransagning på tiltaltes bopæl den 18. marts 2015.

Tiltalte har forklaret, at B også hæftede for A's gæld for mad mv. Tiltaltes forklaring herom, der først er fremkommet under hovedforhandlingen, var usammenhængende, ligesom forklaringen ikke støttes af andre oplysninger.

På denne baggrund finder alle nævninger og dommere det bevist, at tiltalte stjal B's computer og mobiltelefon som beskrevet i forhold 5, og tiltalte er derfor skyldig i dette forhold.

Forhold 6

Alle nævninger og dommere udtaler følgende:

Det fremgår af sagen, at C er dømt for brandstiftelsen. C har som vidne under denne sag forklaret, at han satte ild til pizzeriaet på grund af uoverensstemmelser med ejeren, H. C har under denne sag og under sin egen straffesag forklaret, at tiltalte ikke havde noget med brandstiftelsen at gøre.

Det fremgår videre, at C og ejeren af Pizzeria ..., H, skrev sammen på Facebook i perioden fra den 10. november 2014 til den 8. januar 2015, da H ville finde ud af, hvem der stod bag brandstiftelsen. H spurgte i den forbindelse ind til tiltaltes involvering. Efter at H flere gange havde bedt C om at komme forbi pizzeriaet, så de kunne tale sammen, mødte C den 6. januar 2015 op i pizzeriaet, hvor han talte med H og J, der arbejdede i pizzeriaet. H optog samtalen uden C's vidende, og samtalen har været afspillet for retten.

Det fremgår af samtalen, at H nævnte tiltalte og spurgte ind til tiltaltes involvering i branden, hvorefter C blandt andet forklarede, at han og vidnet I havde talt med tiltalte om, at de skyldte penge. og tiltalte foreslog, at de kunne gøre det, de gjorde, for at tjene penge. C sagde videre, at han fik 1.000 kr. før og skulle have haft 1.000 kr. efter, at han skulle have haft 7.000 kr. i det hele, men at tiltalte krævede forskuddet tilbage, da pizzeriaet ikke var brændt helt ned. Det fremgår videre, at C fortalte, at de fik benzinen af tiltalte, og at der var 2 liter.

C har i retten forklaret blandt andet, at det, han sagde under samtalen, ikke passede. Han sagde det for at »redde sin egen røv«.

4 nævninger udtaler herefter, at det er bevist, at tiltalte er skyldig i medvirken til brandstiftelse som beskrevet i forhold 6. Disse nævninger har lagt vægt på det, C fortalte H under samtalen den 6. januar 2015, herunder at tiltalte mod betaling havde bedt C om at sætte ild til pizzeriaet. C's forklaring under samtalen forekommer sammenhængende og støttes af det, som C ifølge vidnet L havde

fortalt om, at det var tiltalte, der stod bag branden, og at tiltalte havde lovet C penge for at gøre det. Dette bekræftes endvidere af I's troværdige forklaring om, hvad tiltalte efter branden sagde til ham til en fest i X-by. Når dette sammenholdes med, at tiltalte havde et økonomisk motiv for brandstiftelsen, da tiltaltes pizzeria ikke gik så godt, og da han var konkurrent til H's pizzeria, er det bevist, at tiltalte er skyldig i forhold 6.

2 nævninger og 3 dommere udtaler, at det ikke er bevist, at tiltalte er skyldig i medvirken til brandstiftelse som beskrevet i forhold 6. Disse nævninger og dommere har lagt vægt på, at C under sin egen sag og i retten i denne sag har forklaret, at det, han sagde under samtalen, ikke passede. C har forklaret, at han satte ild til pizzeriaet på grund af uoverensstemmelser med H, og at tiltalte ikke var involveret. Det er endvidere tillagt vægt, at C's forklaring under samtalen den 6. januar 2015 fremkom efter, at H havde spurgt direkte ind til tiltaltes involvering, og at H forinden havde stillet C i udsigt, at han kunne låne penge. På denne baggrund finder disse 2 nævninger og 3 dommere det ikke bevist, at tiltalte er skyldig i forhold 6.

Efter stemmeafgivningen frifindes tiltalte herefter i forhold 6, jf. retsplejelovens § 891, stk. 4.

Forhold 7

Alle nævninger og dommere udtaler:

Tiltalte har nægtet sig skyldig og har forklaret, at han ikke fulgte efter en politibil, men at han og en ven kørte fra havnen i Roskilde til politistationen i Roskilde, da de talte om at klage over Københavns Vestegns Politis afgørelse om inddragelse af tiltaltes pas.

781

Efter politiassistent D's forklaring lægger retten til grund, at tiltalte førte den bil, der med en passager kørte bag ved politiassistenten i Roskilde i omkring 5 minutter om eftermiddagen den 17. marts 2015. Det lægges videre til grund, at tiltalte fremstod usamarbejdsvillig og fjendtlig, da politiassistenten rettede henvendelse til tiltalte, da de var kommet frem til politistationen, men at politiassistenten ikke følte sig truet i situationen. Det lægges videre til grund, at politiassistenten først opfattede sig truet, da han efterfølgende og efter opslag i kriminalregistret blev opmærksom på, hvilke politinumre der var sat i forbindelse med tiltalte. På denne baggrund finder alle nævninger og dommere, at det ikke er bevist, at tiltalte har gjort sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, og tiltalte frifindes derfor i dette forhold.

Forhold 8

Alle nævninger og dommere udtaler:

Tiltalte har den 20. februar 2015 kl. 21.57 på Facebook-gruppen »Allah ved bedst« med ca. 17.000 medlemmer redigeret et indlæg med et videoklip med rustvognen med ...'s kiste og med den tekst, der er gengivet i forhold 8.

Tiltalte har bekræftet, at han redigerede indlægget og optog videoen, som han lagde ud på Facebook.

Teksten omhandler ..., der blev skudt og dræbt af politiet efter, at han havde skudt mod personer ved Krudttønden og synagogen i København, hvorved to personer blev dræbt og andre såret. Tiltalte har i den delte tekst blandt andet anført: »Wallah denne mand har rystet Danmark [masha] Allah. Og bak jeres bror. Må vi [inshallah] få flere brødre som Som ofret sit liv på Allah og hans profet«. Retten finder, at tiltalte herved offentligt udtrykkeligt har billiget ...'s handlinger omfattet af straffelovens kapitel 13.

Tiltaltes forklaring om, at det ikke var for at sige, at det, ... havde gjort, var rigtigt, men at han skrev det for at vise respekt for afdøde samt for at kondolere over for afdødes familie, kan ikke føre til et andet resultat.

Alle nævninger og dommere finder derfor tiltalte skyldig i forhold 8.

Derfor bestemmes

Tiltalte, T, er skyldig i den principale tiltale i forhold 1 og 2.

Tiltalte er skyldig i forhold 3, 5 og 8. Tiltalte frifindes i forhold 4, 6 og 7.

Sanktionsspørgsmålet

Alle nævninger og dommere stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 7 år.

Straffen fastsættes herefter til fængsel i 7 år, jf. straffelovens § 114 b, nr. 1, jf. § 21, § 114 c, stk. 3, § 136, stk. 2, og § 285, stk. 1, jf. § 276.

Retten har ved straffastsættelsen navnlig lagt vægt på, at tiltalte i forhold 1 og 2 har gjort sig skyldig i to forhold af overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 3, inden for en periode på omkring 1½ år, og at der er tale om hvervning til terrororganisationen IS. Retten har herunder lagt vægt på, at IS på gerningstidspunkterne begik omfattende terrorhandlinger blandt andet med vilkårlige og brutale henrettelser, og at et af IS' mål er at oprette, bevare og konsolidere en stat, hvor der ikke er plads til religiøse mindretal som eksempelvis shiitter og alawitter, der skal udryddes eller fordrives.

Retten har endvidere lagt vægt på, at tiltalte samtidig med, at han i forhold 2 lod sig hverve af IS, er fundet skyldig i at have forsøgt at yde økonomisk støtte til terrororganisationen IS. Retten har herudover lagt vægt på, at tiltalte er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 136, stk. 2, ved offentligt at have billiget ...'s terrorhandlinger begået i Danmark, og retten finder henset til karakteren af tiltaltes billigelse, at der er tale om en særdeles grov overtrædelse af straffelovens § 136, stk. 2.

Herefter, og uanset anklagemyndighedens strafpåstand, finder retten, at forholdene har en sådan alvor og grovhed, at straffen skal udmåles til fængsel i 7 år.

Frakendelse af dansk indfødsret og udvisning

Alle nævninger og dommere udtaler følgende:

Det fremgår af indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, at den, der dømmes for overtrædelse af en eller flere bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13, ved dom kan frakendes sin danske indfødsret, medmindre den pågældende derved bliver statsløs.

Af forarbejderne til bestemmelsen, jf. lovforslag nr. 138 af 28. januar 2004, og af Højesterets dom af 8. juni 2016 i sag 211/2015 fremgår, at indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, blandt andet bygger på Den Europæiske konvention om statsborgerret, hvorefter statsborgerskab kan fratages på grund af en »handlemåde, som er til alvorlig skade for den kontraherende stats vitale interesser«.

Det fremgår endvidere, at der ved vurderingen af, om indfødsret skal frakendes, skal foretages en afvejning af på den ene side forholdets grovhed og på den anden side en frakendelses betydning for den pågældende. I tilfælde, hvor den pågældende dømmes for mere alvorlige forhold, bør der som udgangspunkt ske frakendelse af dansk indfødsret. Ved mere alvorlige forhold forstås som udgangspunkt forhold, der straffes med fængsel i 2 år eller derover. Den betydning, en frakendelse har for den pågældende, kan dog tale afgørende herimod, og herunder bør der ikke ske frakendelse for selv meget alvorlige forhold, hvis den pågældende ikke har nogen eller alene har en meget ringe tilknytning til et andet land. I disse situationer fremgår det af forarbejderne, at Danmark bør tage ansvaret for den pågældende danske statsborgers handlinger.

Af forarbejderne og Højesterets dom fremgår endvidere, at den betydning, en frakendelse af dansk

indfødsret har for en person, må bero på en konkret vurdering af den pågældendes forhold, og at der ved denne vurdering navnlig bør lægges vægt på personens tilknytning her til landet og til udlandet, herunder det eller de lande, den pågældende tillige er statsborger i, og at det bør tillægges særlig vægt, hvor den pågældende har fået sin opvækst.

I vurderingen indgår desuden efter forarbejderne varigheden og karakteren af en persons ophold i Danmark og i udlandet, personens aktuelle familiemæssige forhold her i landet og i udlandet samt den pågældendes rødder, herunder om familien har en langvarig tilknytning til Danmark. Der kan endvidere lægges vægt på sprogkunderskaber, herunder navnlig i hvilket omfang den pågældende behersker dansk og sproget i det land, den pågældende tillige er statsborger i.

Det er ubestridt, at tiltalte også er tyrkisk statsborger og således ikke vil blive statsløs ved fratagelse af dansk statsborgerskab.

Tiltalte er fundet skyldig i overtrædelse af blandt andet straffelovens § 114 b, nr. 1, jf. § 21, og § 114 c, stk. 3, og er straffet med fængsel i 7 år. Retten finder, at der er tale om alvorlige forhold.

Det fremgår af oplysningerne om tiltalte, at han er født i Danmark i 1992 af tyrkiske forældre og har haft hele sin opvækst og skolegang i Danmark. Tiltalte blev dansk statsborger med virkning fra den 16. februar 2000 i forbindelse med, at tiltaltes mor fik dansk indfødsret og blev løst fra sit tyrkiske statsborgerskab. Tiltaltes far er tyrkisk statsborger. Tiltalte har 4 søskende, der alle er født i Danmark og er danske statsborgere. Tiltalte har forklaret, at han ikke er gift og ikke har børn. Tiltalte har boet hos sine forældre i ... frem til sin anholdelse. Hans farfar og farmor og derefter far kom til Danmark som gæstearbejdere i slutningen af 1960'erne og begyndelsen af 1970'erne, og stort set hele hans familie kom til Danmark og er her stadig. Tiltalte har i dag to onkler og en mormor i Tyrkiet, men har alene haft kontakt med den ene onkel og mormoren. Tiltalte taler, læser og skriver dansk. Han kan tale, læse og forstå tyrkisk rimeligt godt, og han kan forstå kurdisk, men han kan ikke læse og skrive kurdisk. Tiltalte har ikke afsluttet sin 9. klasse med en eksamen. Han har været tilmeldt flere erhvervsuddannelser, men har ikke færdiggjort disse. Tiltalte har arbejdet i familiens pizzeria i X-by. Tiltalte har forklaret, at han har været i Tyrkiet i alt 8-10 gange i sit liv. Familien har et hus i Tyrkiet i samme landsby, hvor onklen og mormoren bor.

Alle nævninger og dommere stemmer for at frifinde tiltalte for påstanden om frakendelse af dansk indfødsret og som følge heraf for påstanden om udvisning og udtaler herefter:

Efter en samlet afvejning af på den ene side de alvorlige forhold, tiltalte er dømt for, og på den anden side tiltaltes tilknytning til Danmark, herunder tiltaltes familiemæssige forhold og familiens langvarige tilknytning til Danmark sammenholdt med tiltaltes tilknytning til Tyrkiet, findes afgørende hensyn at tale imod at frakende tiltaltes danske indfødsret. Der er herved navnlig lagt vægt på, at tiltalte er født og opvokset i Danmark af herboende forældre, at han har været dansk statsborger i 16 år, at hans mor og søskende alle er danske statsborgere, og at hans forældre og bedsteforældre på faderens side har været i Danmark i mere end 45 år. Det må endvidere efter tiltaltes forklaring lægges til grund, at han i lobet af sin opvækst har været i Tyrkiet 8-10 gange på sommerferie, og at han i øvrigt ikke har opholdt sig i Tyrkiet, hvor han alene har to onkler og en mormor.

Erstatning

Tiltalte er frifundet i forhold 6. H's erstatningskrav udskydes herefter og efter de juridiske dommeres bestemmelse til eventuelt civilt søgsmål.

Thi kendes for ret

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 7 år.

Tiltalte frifindes for påstanden om frakendelse af sin danske indfødsret og for påstanden om udvisning.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Østre Landsrets dom 31. marts 2017 (1. afd.), S-1922-16

(landsdommerne Jan Uffe Rasmussen, Birgitte Grønberg Juul og Per Kiel Lauritsen (kst.) med nævninger).

Retten i Glostrups dom af 24. juni 2016 er anket af anklagemyndigheden med påstand om skærpeelse, herunder således at tiltalte i medfør af indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, frakendes sin danske indfødsret, og at han i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 6, jf. § 32, jf. § 49, stk. 1, udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Da anklagemyndigheden således har påstået domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisresultat, er forhold 4, 6 og 7 ikke omfattet af anken.

- - -, nu T, har påstået frifindelse i det ikke erkendte omfang og har for landsretten vedrørende skyldsspørgsmålet endeligt påstået frifindelse i forhold 1 og 2 for så vidt angår den principale påstand samt forhold 3 og 8. Tiltalte har erkendt sig skyldig i overensstemmelse med den subsidiære påstand i forhold 1 og 2, dog således at tiltalte ikke har erkendt, at han deltog i kamp eller kamptræning. Tiltalte har endvidere frafaldet sin anke for så vidt angår sagens forhold 5.

Tiltalte har subsidiært påstået formildelse af straffen og stadfæstelse af byrettens dom for så vidt angår spørgsmålet om frakendelse af indfødsret og udvisning.

Forklaringer

Der er for landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne politikommissær F, N, O, P, R og U. Herom henvises til landsrettens retsbog.

783

De for byretten af vidnerne Q, politiassistent M, politiassistent G, lingvistikere S, »analytiker PET« og dr. - - - afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Landsrettens begrundelse og resultat

Af landsrettens kendelse vedrørende skyldsspørgsmålet fremgår:

»Landsrettens begrundelse og resultat

Vedrørende Islamisk Stat i Syrien

Tiltalte har som anført ovenfor erkendt sig delvis skyldig i den subsidiære påstand i forhold 1 og 2. Tiltalte har endvidere ikke for landsretten bestridt, at Islamisk Stat er en terrororganisation. Tiltalte har dog under proceduren vedrørende skyldsspørgsmålet gjort gældende, at en regulær krig mod Bashar Al-Assads styrker i Syrien ikke er terrorhandlinger.

Samtlige nævninger og dommere tiltræder af de grunde, der er anført af byretten, at Islamisk Stat er en terrororganisation, der i gerningsperioden har begået handlinger som omfattet af straffelovens § 114 og § 114 a. Det tilføjes i den forbindelse, at Islamisk Stat er anført på ikke blot FN's liste over terrororganisationer, men også tilsvarende lister i EU, USA, Canada og Australien. Det må endvidere lægges til grund, at Islamisk Stat i Syrien i gerningsperioden i betydeligt omfang har begået handlinger som nævnt i straffelovens § 114 og § 114 a, herunder mod civilbefolkningen.

Vedrørende forhold 1 og 2

Tiltalte har vedrørende forhold 1 erkendt, at han i to omgange i gerningsperioden er indrejst i Syrien, og dér har tilknyttet sig Islamisk Stat, ligesom tiltalte vedrørende forhold 2 har erkendt, at han som nærmere angivet forsøgte at indrejse i Syrien og tilslutte

sig Islamisk Stat, hvilket forehavende mislykkedes, idet han blev anholdt af politiet.

Tiltalte har bestridt, at han har ladet sig hverve til at begå handlinger omfattet af straffelovens § 114 eller § 114 a. Tiltalte har forklaret, at hans opgave i Syrien var at lave mad, blandt andet til civilbefolkningen.

Det fremgår af forarbejderne til straffelovens § 114 c, stk. 3, jf. forslag nr. 127 af 31. marts 2006 til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Styrkelse af indsatsen for at bekæmpe terrorisme m.v.), at bestemmelsen er fuldblyndet, når den pågældende har accepteret at ville begå handlinger af den omhandlede beskaffenhed, f.eks. en eller flere ikke konkretiserede bombesprængninger. Det er uden betydning for strafansvaret, om der begås en sådan handling. Subjektivt skal den, der lader sig hverve, have forsæt hertil og til at begå handlinger af den i bestemmelsen omhandlede beskaffenhed.

8 nævninger og 3 dommere finder det bevist, at tiltalte som nævnt i forhold 1 og 2 har ladet sig hverve til at begå handlinger omfattet af straffelovens § 114 eller § 114 a.

Disse nævninger og dommere lægger navnlig vægt på, at tiltalte optræder i Islamisk Stats fortrolige kartotek indeholdende »Generalier på Al-Mujahedeen« som »kæmper«. Det må endvidere lægges til grund, at tiltalte efterlod sit pas hos Islamisk Stat, da han udrejste.

Endvidere er der ved ransgning af tiltaltes telefon fundet et foto af tiltalte, der efter det oplyste er optaget i Syrien, hvor tiltalte poserer med AK-47-rifler under Islamisk Stats flag. På samme foto i redigeret form er anført »Ingen ære uden Jihad«.

Ligeledes fremgår det af tiltaltes Skype-chat med Æ, der på tidspunktet må anses at have været tilknyttet Islamisk Stat i Syrien som kriger, at tiltalte drøftede blandt andet de praktiske foranstaltninger ved tiltaltes planlagte tilbagevenden til Islamisk Stat i Syrien, herunder muligheden for at få en anbefaling om optagelse, ligesom tiltalte bekymrede sig om, hvorvidt han ville blive opfattet som en »usikker bror«, fordi han tidligere havde forladt organisationen efter kort tid. Æ tilkendegav over for tiltalte, at han havde drøftet det med »broderen«, og at tiltalte ikke ville få problemer i den anledning.

Det fremgår endvidere, at tiltalte i en række sammenhænge, herunder offentligt, har udtalt støtte til Islamisk Stat, ligesom han har givet udtryk for lignende radikaliserede holdninger, herunder støtte til ... som nærmere anført i forhold 8.

Herudover fremgår det af forklaringerne i sagen, at tiltalte i flere tilfælde har fortalt, at han har trænet og kæmpet for Islamisk Stat i Syrien og blandt andet fremstillet bomber, og at han ønskede at tage af sted igen. Der henvises herunder navnlig til forklaringerne fra politikommissær F, politiassistent M og Q.

Tiltalen om, at tiltalte hermed har ladet sig hverve til at begå terrorhandling for Islamisk Stat i Syrien understøttes endelig af forklaringen fra dr. ... om den almindelige fremgangsmåde for sådanne syrienskæmpere.

Heroverfor står tiltaltes forklaring om, at han har bagt brød i Syrien. Denne forklaring er ikke fremkommet under efterforskningen, men først i forbindelse med afslutningen af bevisførelsen for byretten, og forklaringen er ikke understøttet af andre forklaringer, herunder forklaringerne fra tiltaltes nærmeste, eller oplysninger i sagen i øvrigt.

Efter en samlet vurdering, og i øvrigt af de grunde byrettens flertal har anført, finder 8 nævninger og 3 dommere herefter, at tiltaltes forklaring om sine aktiviteter i Syrien må tilsidesættes, og at det må anses for bevist, at tiltalte som nærmere angivet har ladet sig hverve til Islamisk Stat i Syrien som kæmper og herunder har deltaget i hvert fald træning og våbenbrug.

784

Disse nævninger og dommere finder det ubetænkeligt at lægge til grund, at tiltalte under disse omstændigheder ved som kæmper at tilslutte sig Islamisk Stat, hvis omfattende terrorhandling mod bl.a. civilbefolkningen i Syrien var almindeligt kendt, har ladet sig hverve til at begå handlinger som omfattet af straffelovens § 114 og § 114 a, og at tiltalte har forstået og forholdt sig accepterende til dette.

På denne baggrund tiltræder disse voterende, at tiltalte er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 3.

En nævning finder det ikke bevist med den sikkerhed, der er nødvendig til domfældelse i en straffesag, at tiltalte lod sig hverve til at begå handlinger omfattet af straffelovens § 114 eller § 114 a, jf. straffelovens § 114 c, stk. 3, som nærmere anført i den principale påstand i forhold 1. Denne nævning finder det i stedet bevist, at tiltalte er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 114 c som nærmere anført i den subsidiære påstand i forhold 1.

For så vidt angår forhold 2 tiltræder denne nævning af de grunde, der er angivet af flertallet, at tiltalte er skyldig i den principale påstand i forhold 2.

Vedørende forhold 3

Af de grunde, der er anført af flertallet i byretten tiltræder samtlige nævninger og dommere, at tiltalte er skyldig i dette forhold.

Vedørende forhold 8

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder samtlige nævninger og dommere, at tiltalte er skyldig i dette forhold.

Efter udfaldet af afstemningen, jf. retsplejelovens § 931, stk. 2, tiltrædes det herefter, at tiltalte er skyldig i den principale påstand i forhold 1 og 2, samt i forhold 3 og 8.

Thi bestemmes

Byrettens skyldkendelse stadfæstes i det omfang, den er påanket.«

Personlige oplysninger

Tiltalte er af betydning for nærværende sag straffet

ved dom af 25. juni 2015 for overtrædelse af færdselslovens § 42, stk. 2, med en bøde på 3.000 kr. med forvandlingsstraf af fængsel i 6 dage.

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han ikke har kontakt med sine onkler i Tyrkiet, idet han har politiske problemer med den ene, og den anden sidder fængslet efter sommerens kupforsøg. Han har heller ikke kontakt med sin mormor, som er meget gammel. Tiltaltes fire søskende har alle dansk statsborgerskab. Hans far har arbejdet siden 1971. Hans forældre har altid arbejdet og har aldrig modtaget sociale ydelser. Når han har været i Tyrkiet, har det været for at holde ferie og slappe af sammen med sin familie. Han har ingen venner i Tyrkiet. Hele hans familie er i Danmark. Siden han blev født i 1992, har han været i Tyrkiet 8-10 gange, og det har alle gangene været for at holde ferie. Tiltalte har ikke børn. Han er efterfølgende ikke blevet forlovet eller gift. Han drev selvstændig virksomhed i pizzeriaet i X-by. Det passer ikke, når hans bror tidligere har forklaret, at de har været i Tyrkiet 1-2 gange årligt.

Sanktionsspørgsmålet

1. Strafudmåling

Straffen, der er en tillægsstraf til udeblivelsesdom af 25. juni 2015 fra Retten i Glostrup, fastsættes efter straffelovens § 114 c, stk. 3, § 114 b, nr. 1, jf. § 21, § 136, stk. 2, og § 285, jf. § 276, jf. § 89.

Samtlige voterende udtaler om straffens fastsættelse:

Det følger af straffelovens § 88, stk. 1, 1. pkt., at straffen for de handlinger, der er til pådømmelse skal fastsættes som en fælles straf inden for den strengeste af de strafferammer, der kommer i betragtning.

Den strengeste strafferamme i denne sag er straffelovens § 114 b, nr. 1, der indeholder en strafferamme på fængsel i 10 år. Strafferammen for overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 3, var på gerningstidspunktet 6 år, men er senere skærpet til fængsel i 10 år, og under særligt skærpende omstændigheder fængsel i 16 år. Det følger imidlertid af straffelovens § 3, stk. 1, at spørgsmålet om strafbarhed og straf ikke må blive strengere end efter den lov, der gjaldt ved handlingens foretagelse, hvor strafferammen var 6 år, og bestemmelsens 2. og 3. pkt. om særligt skærpende omstændigheder ikke var trådt i kraft.

For så vidt angår straffen for overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 3, indeholder lovens forarbejder ikke retningslinier, ligesom der heller ikke er praksis til belysning af straffastsættelsen. Anklagemyndigheden har gjort gældende, at ét tilfælde af at lade sig hverve til Islamisk Stat efter straffelovens § 114 c som udgangspunkt bør straffes med 3-4 års fængsel.

Gerningsindholdet i straffelovens § 114 c, stk. 3, omfatter som nærmere anført ovenfor tilfælde, hvor den pågældende har ladet sig hverve til at begå terrorhandlinger som omhandlet i straffelovens § 114 eller § 114 a, men der er ikke krav om, at disse skal være nærmere specificerede, og bestemmelsen omfatter tilfælde, hvor der ikke er grundlag for straf efter disse bestemmelser. Strafferammen for terrorisme efter straffelovens § 114 er fængsel indtil på livstid. Overtrædelserne nævnt i straffelovens § 114 a spænder vidt, men det fremgår af § 114 a, 2. pkt., at strafferammen i intet tilfælde er mindre end 6 år. Ved fastsættelsen af straf efter straffelovens § 114 c, stk. 3, må det således indgå på den ene side, at der er tale om kriminalitet af en betydelig grovhed, og på den anden side at der ikke direkte kan hentes

785

vejledning i retspraksis for overtrædelse af f.eks. straffelovens § 114.

Der må ved en konkret vurdering lægges vægt på, at tiltalte er fundet skyldig i flere overtrædelser af straffelovens § 114 c, stk. 3, ved at lade sig hverve til at begå handlinger som omfattet af straffelovens § 114 og § 114 a som »kæmper« for Islamisk Stat i Syrien og også er indrejst i Syrien med henblik på at slutte sig til organisationen, samt at han her har deltaget i træning og våbenbrug. Det må ligeledes indgå, at hans ophold hos Islamisk Stat har været af begrænset varighed.

Herudover må det indgå, at tiltalte er fundet skyldig i forsøg på at yde økonomisk støtte til Islamisk Stat, jf. straffelovens § 114 b, nr. 1, jf. § 21, samt offentligt at have billiget en terrorhandling, jf. straffelovens § 136, stk. 2.

Disse handlinger udspringer alle af de radikaliserede holdninger, som tiltalte blandt andet har givet udtryk for i breve m.v., og som samlet set vidner om en vis fasthed i forsættet.

Endelig er tiltalte fundet skyldig i et tilfælde af tyveri, jf. straffelovens § 285, jf. § 276.

Der er på denne baggrund og efter en samlet vurdering afgivet 14 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 6 år og 4 stemmer for fængsel i 7 år.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

2. Frakendelse af dansk indfødsret og udvisning

2.1. Frakendelse af dansk indfødsret

Det følger af indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, at den, der dømmes for overtrædelse af en eller flere bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13, ved dom kan frakendes sin danske indfødsret, medmindre den pågældende derved bliver statsløs. Straffelovens kapitel 13 vedrører forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, terrorisme mv. og omfatter blandt andet straffelovens § 114 b og § 114 c. Det er ubestridt, at tiltalte også

er tyrkisk statsborger og således ikke vil blive statsløs ved fratagelse af dansk statsborgerskab.

Det fremgår af forarbejderne (Folketingstidende 2003-2004, tillæg A, lovforslag nr. L 138, de almindelige bemærkninger pkt. 3.2.1.), at indfødsretslovens § 8 B blandt andet bygger på den europæiske konvention af 6. november 1997 om statsborgerret, hvorefter statsborgerskab kan fratages på grund af en »handlemåde, som er til alvorlig skade for et lands vitale interesser«.

Der er under de almindelige bemærkninger pkt. 4.2.1 endvidere anført følgende:

»Statsborgerskab er det retlige bånd mellem et individ og en stat og konstituerer gensidige rettigheder og forpligtelser mellem individet og staten.

Statsborgerskab er udtryk for et særligt tilhørsforhold til et land og kendetegnet ved, at statsborgere i et land har særlige rettigheder i forhold til udlændinge i landet. I Danmark indebærer statsborgerskab bl.a. særlige rettigheder i relation til demokratisk deltagelse, og det følger således af grundlovens § 29 og § 30, at valgbarhed og stemmeret til Folketinget forudsætter dansk indfødsret. Dansk indfødsret giver endvidere særlige rettigheder i relation til diplomatisk bistand, udstedelse af pas samt muligheden for at besætte visse offentlige erhverv. Dansk indfødsret giver en ubetinget ret til at blive eller tage ophold i Danmark.

Dansk indfødsret og de særlige rettigheder, der er knyttet hertil, må forudsætte loyalitet over for Danmark og vitale interesser for det danske samfund.«

Efter forarbejderne til indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, skal der ved vurderingen af, om indfødsret skal frakendes, når lovens betingelser er opfyldt, foretages en afvejning af på den ene side forholdets grovhed og på den anden side en frakendelses betydning for den pågældende. I tilfælde, hvor en person dømmes for mere alvorlige forhold, bør den pågældende som udgangspunkt frakendes dansk indfødsret. Den betydning, en frakendelse har for den pågældende, kan dog tale afgørende herimod, og herunder bør der ikke ske frakendelse, hvis den pågældende ikke har nogen eller alene har meget ringe tilknytning til et andet land. Ved mere alvorlige forhold forstås som udgangspunkt forhold, der straffes med fængsel i 2 år eller derover.

Tiltalte er straffet med fængsel i 6 år for meget alvorlige forhold.

Den betydning, frakendelse af dansk indfødsret har for en person, må efter forarbejderne bero på en konkret vurdering af den pågældendes forhold. Heri indgår blandt andet personens tilknytning her til landet og til udlandet, herunder det eller de lande, den pågældende tillige er statsborger i, og det bør tillægges særlig vægt, hvor den pågældende har fået sin opvækst. I vurderingen indgår desuden personens aktuelle familiemæssige forhold her i landet samt den pågældendes rodder, herunder om familien har en langvarig tilknytning til Danmark. Også sprogkunderskaber kan have en betydning, herunder navnlig i hvilket omfang den pågældende behersker dansk og sproget i det land, den pågældende tillige er statsborger i.

Det fremgår endvidere af forarbejderne til indfødsretslovens § 8 B, at udlændingelovens regler om udvisning i et vist omfang bør inddrages i afvejningen, således at der normalt ikke bør ske frakendelse af indfødsretten, hvis en vurdering efter udlændingelovens regler ikke fører til udvisning.

2.2. Udvisning

Betingelserne i udlændingelovens § 22, nr. 6, for at udvise tiltalte er opfyldt, idet han er idømt ubetinget frihedsstraf for overtrædelse af straffelovens § 114 b og § 114 c. Det betyder efter udlændingelovens § 26, stk. 2, at han skal udvises ubetinget, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser,

786

herunder navnlig artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og Associeringsaftalen med Tyrkiet.

Det fremgår af forarbejderne til den dagældende bestemmelse i udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. lov nr. 569 af 18. juni 2012 om ændring af udlændingeloven, at det alene er op til domstolene at foretage en konkret vurdering af, om udvisning er mulig inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser, men at der fortsat i alle sager om udvisning efter §§ 22-24 vil skulle foretages en skærpet afvejning efter § 26, stk. 2, af, om der kan ske udvisning.

Udvisning vil indebære et indgreb i tiltaltes ret til familieliv, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventionens artikel 8. Et sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt. Udvisning har hjemmel i loven og til formål at forebygge uro eller forbrydelse, hvilket er legitime formål ifølge artikel 8, stk. 2. Det er derfor afgørende, om udvisning må anses for nødvendig af hensyn til disse formål. Dette beror på en proportionalitetsafvejning.

Det fremgår af Menneskerettighedsdomstolens praksis, jf. bl.a. dom af 23. juni 2008 i sag nr. 1638/03 (Maslov mod Østrig), at der ved proportionalitetsafvejningen i medfør af artikel 8 skal tages udgangspunkt i en række kriterier. Disse omfatter blandt andet den begåede kriminalitets karakter og alvor, længden af opholdet i Danmark, den pågældendes familiesituation, herunder ægtefælle og børn, samt de sociale, kulturelle og familiemæssige bånd til henholdsvis opholdslandet og det land, vedkommende skal udvises til. Den vægt, der skal lægges på de enkelte kriterier, afhænger af den konkrete sags omstændigheder.

Ved en samlet afvejning af de ovenfor beskrevne forhold må indgå karakteren og grovheden af den meget alvorlige kriminalitet, tiltalte er domt for. Heroverfor står, at tiltalte er født i Danmark i 1992 og opvokset her i landet, og der skal således - som også anført af byretten - meget tungtvejende grunde til at udvise ham. Tiltaltes forældre og søskende bor ligeledes her i landet, og tiltalte, samt moderen og tiltaltes søskende opnåede dansk statsborgerskab i 2000, mens tiltaltes far har bibeholdt sit tyrkiske statsborgerskab.

Tiltalte har dog også en vis tilknytning til Tyrkiet. Familien har således familiemæssige, kulturelle og sproglige bånd til Tyrkiet, idet familien har et hus i byen, hvor tiltalte har slægtninge, og hvor familien ifølge forklaringen fra tiltaltes bror O holder ferie hvert år. Ifølge Udlændingestyrelsens udtalelse tager tiltalte primært til Tyrkiet for at besøge familie og venner. Tiltalte har for landsretten forklaret, at han har været i Tyrkiet 8-10 gange, men at han ikke har venner der. Det fremgår endvidere af sagens oplysninger, at han i 2013 flere gange indrejste i Tyrkiet. Tiltalte taler, forstår og læser tyrkisk, ligesom han taler kurdisk.

Tiltalte har tidligere været forlovet med P, der ligeledes har tyrkiske rødder, men har i dag hverken ægtefælle eller børn. Han har gået i dansk skole til 9. klasse og har herefter påbegyndt, men ikke afsluttet flere uddannelser i Danmark, og har blandt andet drevet familiens pizzeria.

Det må tillige indgå i vurderingen, at tiltalte forud for denne sag ikke er straffet af betydning. Der er imidlertid tale om flere straffbare forhold, der alle er begået, efter at tiltalte er fyldt 21 år. Tiltalte har været frihedsberøvet siden umiddelbart efter gerningstidspunktet i sagens forhold 2 og 3, der er begået for ca. 2 år siden, og der kan derfor ikke peges på, at tiltaltes adfærd har rettet sig, siden de straffbare forhold blev begået.

Der er ikke for landsretten fremkommet generelle oplysninger om forholdene i Tyrkiet for tyrkiske statsborgere, der har tilknyttet sig Islamisk Stat i Syrien, ligesom tiltalte, der har opholdt sig i Tyrkiet efter sit ophold i Syrien, heller ikke selv har påberåbt sig en risiko for vanskeligheder i forhold til de tyrkiske myndigheder.

Af Udlændingestyrelsens udtalelse fremgår for så vidt angår spørgsmålet om dobbeltstraf, at der ikke efter sagens foreliggende oplysninger er risiko for, at tiltalte vil blive udsat for særligt byrdefulde strafforanstaltninger ved tilbagevenden til Tyrkiet eller for, at tiltalte dér vil blive straffet for den samme lovovertrædelse, som han måtte blive straffet for i Danmark. Det bemærkes, at Udlændingestyrelsen baserer sin erklæring på oplysninger fra 2010.

Spørgsmål af asylretlig karakter indgår ikke i domstolens vurdering i forbindelse med udvisning som følge af strafbart forhold, men henhører under udlændingemyndighederne. Denne vurdering kan foretages i forbindelse med en asylansøgning eller i forbindelse med en afgørelse om udsendelse, jf. udlændingelovens § 31.

Også spørgsmål om, hvorvidt tiltalte ved en tilbagevenden til Tyrkiet risikerer at blive udsat for behandling i strid med artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, må afgøres i forbindelse med en stillingtagen efter udlændingelovens regler til, om tiltalte må udsendes fra Danmark.

Det bemærkes i denne forbindelse, at tiltalte inden udvisningens iværksættelse kan begære sagen indbragt for retten i medfør af udlændingelovens § 50, såfremt tiltalte påberåber sig, at der er indtrådt væsentlige ændringer i hans forhold, jf. udlændingelovens § 26.

Det kan således ikke på baggrund af de oplysninger, der er forelagt for landsretten, lægges til grund, at udvisning bør undlades som følge af forholdene i Tyrkiet.

Associeringsaftalen med Tyrkiet medfører begrænsninger i adgangen til at udvise tyrkiske arbejdstagere og familiemedlemmer til økonomisk aktive tyrkiske statsborgere. En tyrkisk statsborger, der er omfattet af Associeringsaftalen, kan efter aftalens artikel 14 kun

787

udvises, såfremt der foreligger »en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse«. I det omfang tiltalte måtte være omfattet af Associeringsaftalen, må det lægges til grund henset til karakteren og grovheden af den kriminalitet, der foreligger til pådømmelse i denne sag, at betingelserne i Associeringsaftalen for at udvise tiltalte at være opfyldt.

Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 1 og 2, at der til udvisning skal knyttes et indrejseforbud gældende for bestandig.

2.3. Konklusion

Herefter udtaler flertallet (16 stemmer):

Efter en samlet vurdering af på den ene side karakteren og grovheden af den begåede kriminalitet, og på den anden side betydningen for tiltalte af en frakendelse, finder vi, at tiltalte bør frakendes sin danske indfødsret, jf. indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, og vi stemmer derfor for at tage anklagemyndighedens påstand herom til følge.

Efter en samlet vurdering af disse forhold finder vi endvidere, at udvisning med indrejseforbud for bestandig må anses for en proportional foranstaltning med henblik på at forebygge uro eller forbrydelse og dermed ikke kan anses at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Da der heller ikke i øvrigt er oplyst forhold, der taler mod udvisning af tiltalte, stemmer vi for at tage anklagemyndighedens udvisningspåstand til følge.

Et mindretal på 2 stemmer udtaler:

Af de grunde, der er anført af byretten, stemmer vi for at frifinde tiltalte for påstanden om frakendelse af dansk indfødsret og udvisning.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

Tiltalte har været frihedsberøvet under anken.

Thi kendes for ret

Byrettens dom i sagen mod - - -, nu T, ændres, således at tiltalte straffes med fængsel i 6 år.

Endvidere frakendes tiltalte sin danske indfødsret og udvises med indrejseforbud gældende for bestandig.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Højesterets dom

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Glostrup den 24. juni 2016 og af Østre Landsrets 1. afdeling den 31. marts 2017.

I pådommelsen har deltaget fem dommere: Vibeke Rønne, Jens Peter Christensen, Oliver Talevski, Jens Kruse Mikkelsen og Lars Apostoli.

Påstande

Dommen er anket af *tiltalte, T*, med påstand om formildelse af straffen og frifindelse for påstandene om frakendelse af dansk indfødsret og udvisning.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse af straffen og stadfæstelse af landsrettens dom om frakendelse af dansk indfødsret samt udvisning med indrejseforbud for bestandig, subsidiært betinget udvisning.

Anbringender

T har anført navnlig, at der er tale om forhold, som er begået for forhøjelsen i 2016 af strafferammen i straffelovens § 114 c, stk. 3. Efter den dagældende § 114 c, stk. 3, var strafferammen fængsel indtil 6 år. Der kan forekomme grovere omstændigheder end i den konkrete sag. Han er ikke tidligere straffet af betydning for sagen. Tilslutning til Islamisk Stat kan være udtryk for ønske om andet end at begå terrorhandlinger. Strafferammen bør derfor ikke udnyttes fuldt ud.

Afgørende hensyn taler imod frakendelse af dansk indfødsret efter reglen i indfødsretslovens § 8 B, stk. 1. Det fremgår af lovens forarbejder, at der ikke bør ske frakendelse i forbindelse med selv meget alvorlige forhold, hvis den pågældende ikke har nogen eller kun meget ringe tilknytning til et andet land. Det er netop situationen i det foreliggende tilfælde, hvor han er født og opvokset i Danmark, hvor hele hans nærmeste familie bor. Han har ingen tilknytning til Tyrkiet.

Efter udlændingelovens § 26, stk. 2, må der ikke ske udvisning, når det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Det er netop aktuelt i det foreliggende tilfælde, hvor en udvisning vil indebære en overtrædelse af artikel 3 og artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Han risikerer således tortur og at blive straffet for de samme forhold i Tyrkiet. Som følge af hans stærke tilknytning til Danmark og manglende tilknytning til Tyrkiet vil udvisning være i strid med Menneskerettighedsdomstolens praksis om retten til familie- og privatliv.

Associeringsrådets afgørelse af 19. september 1980 (1/80) om udvikling af associering mellem EØS og Tyrkiet har næppe større betydning ved siden af den beskyttelse, som følger af artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at udgangspunktet ved straffastsættelsen for overtrædelse af den dagældende § 114 c, stk. 3, bør være fængsel i 4 år. T er imidlertid dømt for to gange at have ladet sig hverve til Islamisk Stat i Syrien (første gang i 2013 og anden gang i 2015). Herudover er han dømt for forsøg på økonomisk støtte til en terrororganisation, jf. straffelovens § 114 b, nr. 1, jf. § 21, og for denne forbrydelse er strafferammen fængsel indtil 10 år. Hertil kommer, at han tillige er dømt for bl.a. overtrædelse af straffelovens § 136, stk. 2, ved offentligt at have billiget terrorforbrydelserne, som - - - begik i 2015 i København.

På den baggrund bør der fastsættes en fælles straf på ikke under 7 års fængsel.

T er dømt for overtrædelse af flere bestemmelser i straffelovens kapitel 13 og har dobbelt statsborgerskab.

788

Han har bevaret sit tyrkiske statsborgerskab, og efter en proportionalitetsbedømmelse af forholdenes grovhed og T's tilknytning til Danmark og Tyrkiet er han med rette frakendt dansk indfødsret i medfør af indfødsretslovens § 8 B, stk. 1.

Det følger af den dagældende bestemmelse i udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. § 22, nr. 6, at udvisning skal ske, medmindre det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder navnlig artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Efter Menneskerettighedsdomstolens praksis vil udvisning under de foreliggende omstændigheder ikke indebære en krænkelse af artikel 8, selv om T har stærkere tilknytning til Danmark end til Tyrkiet. Han har begået flere terrorforbrydelser og har ikke ringe tilknytning til Tyrkiet, selv om han er født og opvokset i Danmark.

Spørgsmål om risiko for forfølgelse i Tyrkiet indgår ikke i vurderingen efter indfødsretslovens § 8 B eller udvisningsreglerne i udlændingeloven. Det er spørgsmål, som kan tages op i en eventuel asylsag eller forud for udsendelse af Danmark. I øvrigt er der ikke grundlag for en formodning om, at T vil være udsat for risiko for dobbeltstraf eller anden overlast i Tyrkiet.

Udvisning af T vil heller ikke være i strid med Associeringsrådets afgørelse af 19. september 1980 (1/80) om udvikling af associeringen mellem EØS og Tyrkiet, som i øvrigt ikke har nogen selvstændig betydning ved siden af den beskyttelse, som følger af artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Højesterets begrundelse og resultat**1. Sagens baggrund og temaer**

T er dømt bl.a. for to gange at have ladet sig hverve til terrororganisationen Islamisk Stat (i 2013 og i 2015) og for forsøg på økonomisk støtte til Islamisk Stat samt for offentligt udtrykkeligt at have billiget terrorforbrydelser.

For Højesteret angår sagen strafudmålingen samt spørgsmålene om frakendelse af dansk indfødsret og udvisning.

2. Strafudmålingen

T er bl.a. dømt for overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 3, ved i 2013 at have ladet sig hverve som »kæmper« til terrororganisationen Islamisk Stat. Det er lagt til grund, at han i forbindelse hermed havde ophold i Syrien i to perioder af kortere varighed, hvor han i hvert fald deltog i træning og våbenbrug. Efter de dagældende regler var strafferammen fængsel i 6 år, og Højesteret finder, at straffen for dette forhold isoleret set bør fastsættes til fængsel i 4 år.

T er dømt for yderligere en overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 3, ved i 2015 at have ladet sig hverve til Islamisk Stat, idet han dog blev anholdt af politiet, inden han nåede at rejse til Syrien. Herudover er han af betydning for strafudmålingen dømt for overtrædelse af § 114 b, nr. 1, jf. § 21, ved forsøg på økonomisk støtte (terrorfinansiering) med et beløb på 20.000 kr. til Islamisk Stat og for overtrædelse af § 136, stk. 2, ved offentligt udtrykkeligt at have billiget - - -'s terrorhandlinger i København i 2015.

Landsretten har fastsat den samlede straf til fængsel i 6 år. Højesteret finder, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at forhøje denne straf.

3. Frakendelse af dansk indfødsret og udvisning**3.1. Retsgrundlaget**

Det fremgår af indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, at den, der findes skyldig i overtrædelse af en eller flere bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13, ved dom kan frakendes sin danske indfødsret,

medmindre den pågældende derved bliver statsløs. Straffelovens kapitel 13 angår forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, terrorisme mv. og omfatter bl.a. § 114 b, nr. 1, om økonomisk støtte til en terrorgruppe mv. og § 114 c, stk. 3, om at lade sig hverve til at begå terrorhandlinger.

Ved Højesterets dom af 8. juni 2016 (UfR 2016.3235) blev dansk indfødsret frakendt en person, der var straffet med 4 års fængsel for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 114 e om fremme af terrorisme, og den pågældende blev endvidere dømt til udvisning af landet efter udlændingelovens regler herom.

Som det fremgår af denne dom, skal der ved vurderingen af, om indfødsret skal frakendes, når lovens betingelser er opfyldt, efter forarbejderne til indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, foretages en proportionalitetsafvejning af på den ene side forholdets grovhed og på den anden side en frakendelses betydning for den pågældende. I tilfælde, hvor en person dømmes for mere alvorlige forhold, bør den pågældende ifølge forarbejderne som udgangspunkt frakendes dansk indfødsret. Ved mere alvorlige forhold forstås forhold, der straffes med fængsel i 2 år eller derover. Den betydning, en frakendelse har for den pågældende, kan dog tale afgørende imod frakendelse af dansk indfødsret selv ved mere alvorlige forhold. Det kan blive aktuelt, hvis den pågældende ikke har nogen eller alene en meget ringe tilknytning til et andet land.

Det fremgår endvidere af forarbejderne, at den nævnte proportionalitetsafvejning minder om den, der skal foretages efter udlændingelovens regler ved vurderingen af, om udvisning på grund af et strafbart forhold skal ske, og at der normalt ikke bør ske frakendelse af dansk indfødsret, hvis det efter udlændingelovens regler vil være et uproportionalt indgreb at udvise den pågældende.

Når der i bl.a. udlændingelovens § 22 er hjemmel til at udvise en udlænding ved dom som følge af et

789

strafbart forhold, følger det af den dagældende bestemmelse i udlændingelovens § 26, stk. 2, at udlændingen skal udvises, medmindre det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder navnlig artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Efter artikel 8, stk. 1, har enhver ret til respekt for bl.a. sit privatliv og familieliv. Indgreb i udøvelsen af disse rettigheder i form af f.eks. udvisning forudsætter, at betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt. Heraf følger, at udvisningen skal have lovhjemmel og et legitimt formål, herunder f.eks. forebyggelse af uro eller forbrydelse. Det er endvidere en betingelse, at udvisningen er nødvendig af hensyn til dette formål. Afgørelsen heraf beror navnlig på en proportionalitetsvurdering. I bedømmelsen indgår bl.a. de samfundsmæssige behov for udvisning under hensyn til karakteren og alvoren af den tidligere og nu begåede kriminalitet. I bedømmelsen indgår endvidere, hvor længe den pågældende har været i opholdslandet samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til opholdslandet og til statsborgerskabslandet. Der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om en fastboende udlænding, der er født her i landet eller indrejst som barn, og som har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom her i landet, jf. herved bl.a. Menneskerettighedsdomstolens dom af 23. juni 2008 i sagen Maslov mod Østrig (nr. 1638/03).

Der skal i forbindelse med afgørelsen af spørgsmålet om frakendelse af indfødsret eller udvisning ikke tages stilling til, om den pågældende i hjemlandet risikerer at blive udsat for behandling i strid med artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Denne vurdering skal først ske, når der efter udlændingelovens regler skal tages stilling til, om den pågældende skal udsendes fra Danmark, jf. herved Højesterets dom

af 8. juni 2016 (UfR 2016.3235). Der skal heller ikke i forbindelse med spørgsmålet om frakendelse af indfødsret eller udvisning tages stilling til, om den pågældende i hjemlandet risikerer at blive straffet for den samme forbrydelse (dobbelStraf), jf. herved bl.a. præmis 59 i Menneskerettighedsdomstolens dom af 17. november 2014 i sagen M.E. mod Danmark (nr. 58363/10).

3.2. Den konkrete vurdering

T, der både er dansk og tyrkisk statsborger, skal som nævnt straffes med fængsel i 6 år for bl.a. forsøg på overtrædelse straffelovens § 114 b, nr. 1, og overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 3. Der er derfor hjemmel til at frakende ham dansk indfødsret i medfør af indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, ligesom der i så fald er hjemmel til at udvise ham efter bl.a. udlændingelovens § 22, nr. 6.

Om frakendelse af indfødsret herefter skal ske, beror på en proportionalitetsvurdering. Hvis frakendelse skal ske, skal han endvidere udvises, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. den dagældende udlændingelovs § 26, stk. 2, sammenholdt med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Formålet med at udvise ham er at forebygge uro eller forbrydelse, og det beror således også efter artikel 8 på en proportionalitetsvurdering, om udvisning kan ske.

T har begået meget alvorlige forbrydelser i forbindelse med terrorisme, hvilket som nævnt skal straffes med fængsel i 6 år. Udgangspunktet efter forarbejderne til indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, er herefter, at han skal frakendes sin danske indfødsret, ligesom meget tungtvejende grunde taler for, at han skal udvises af Danmark.

T er født i 1992 i Danmark, hvor han har haft hele sin opvækst og skolegang. Han er ugift og uden børn og har senest haft bopæl hos sine forældre i - - -. Hans søskende og flere andre familiemedlemmer bor ligeledes i Danmark. Han taler, læser og skriver dansk. Selv om han er uden uddannelse og bortset fra en periode med arbejde i familiens pizzeria ikke har opnået fast og vedvarende beskæftigelse, har han en stærk tilknytning til Danmark.

T har flere gange været på ferie i Tyrkiet, hvor hans familie ejer et hus. To af hans onkler og hans mormor bor i Tyrkiet. Han taler, læser og skriver tyrkisk, og han forstår kurdiske. Han har tidligere været forlovet med en kvinde med tyrkiske rødder, og forlovelsesfesten fandt sted i Tyrkiet i 2013. Højesteret finder, at T trods sin opvækst her i landet må anses for at have en ikke uvæsentlig tilknytning til Tyrkiet.

Efter en samlet afvejning finder Højesteret, at hverken frakendelse af dansk indfødsret eller udvisning med indrejseforbud for bestandig udgør et uproportionalt indgreb i forhold til T.

Højesteret tiltræder herefter, at T skal frakendes sin danske indfødsret og udvises med indrejseforbud for bestandig. Det bemærkes i den forbindelse, at Associeringsrådets afgørelse af 19. september 1980 (1/80) om udvikling af associering mellem EØS og Tyrkiet i givet fald heller ikke er til hinder for udvisning, jf. herved Højesterets dom af 7. juni 2017 (UfR 2017.2827).

4. Konklusion

Højesteret stadfæster landsrettens dom.

T har fortsat været fængslet under anken.

Thi kendes for ret

Landsrettens dom stadfæstes.

T skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

- 1 FT 2005-06, till. A, lovforslag nr. L 217, alm. bem. pkt. 2.4.2.1. og bem. til § 114 c, bet. nr. 1474/2006, s. 17 f. og 62-64, U 2009 1453 H og U 2016.3235 H.
- 2 FT 2003-04, till. A, lovforslag nr. L 138, alm. bem. pkt. 2.2. og 4.2. og bem. til nr. 7, U 2009 2296/2 Ø, U 2016.3235 H.

- 3 FT 2011-12, till. A, lovforslag nr. L 180, alm. bem. pkt. 5 og bem. til nr. 27 og 28, Associeringsrådets afgørelse af 19. september 1980 om udvikling af associeringen (1/80), U 2017.1762 H, U 2017.1769 H, U 2017.2827 H, Menneskerettighedsdomstolens dom af 23. juni 2008 (nr. 1638/03 - Maslov) og dom af 8. juli 2014 (nr. 58363/10 - M.E.), Peer Lorenzen m.fl.: Den europæiske menneskerettighedskonvention med kommentarer, 3. udg. (2011), s. 731-40, og Jon Fridrik Kjølbro: Den europæiske menneskerettighedskonvention - for praktikere, 4. udg. (2017), s. 911 og 916.